

معلولان شکست ناپذیر
محمد نظری گندشمین
کارشناس ارشد روانشناسی

الله أكبر

ای محمد :

تو نمی توانی مأموریت
ورسالت بزرگ زندگی خود
را (موفقیت) ناتمام رها
کنی. می دانم این روزها
سخت خسته ای ، اما این
روزها نیز می گذرد. برخیز
، دوباره برخیز و همیشه
برخیز ، برخیز و راهی شو
که راه موفقیت تو را فرا
می خواند و الهه موفقیت
در انتظار توست ، بیش از
این او را (الهه موفقیت)
منتظر نگذار ، برخیز او را
در آغوش بکش .

ای محمد :

وقت اخم کردن و زانوی
غم بغل گرفتن نیست ،
برخیز که وقت نشستن
نیست ، وقت شکستن
حصار فکر و عمل است ، تو
نمی توانی کاری که باید
انجام بدهی ، بر زمین
بگذاری و ناقص رها کنی.

محمد نظری
گندشمین با این
پاهای خود برای
فتح موفقیت
زندگی خود
حرکت می کند ،
دوست عزیز شما
با کدام پاها در
حال حرکت هستید
!!!

موفقیت آسانسور ندارد، موفقیت پله برقی ندارد ، موفقیت
، تَرَن هوایی ندارد ، موفقیت مترو زمینی ندارد . موفقیت
پله دارد ، موفقیت نردبان دارد ، موفقیت سربالایی دارد ،
موفقیت سرازیری دارد. راه موفقیت ، خاکی ، سنگلاخی
و کوهستانی است ، برف و سرما دارد ، آفتاب داغ دارد ،
ترس از افتادن و پُرت شدن دارد ، جرأت دوباره برخاستن
و به پیش رفتن می خواهد ، **ای محمد** در خود توانایی
تحمل اینها را سراغ دارید؟! آری در خود سراغ دارم
دارم دارم. **ای محمد** ، آماده ای در این راه پریچ و خم
قدم گذارید ؟ **ای محمد** ، آماده ای سختی های آن را به
جان بخری ؟ **ای محمد** ، آماده ای شکست هایی که با آن
مواجه می شوید ، نترسید و مقابله کنید ؟ و ... آری آماده
ام آماده ام آماده ام. پس بسم الله ، شروع کن و پای خود
را بر پله اول بگذار و برخیز و راهی شو و پشت سرت را هم
نگاه نکن ، برو جلو با تمام قوای فکری و عملی خود ، تا بی
نهایت برو ، که راه موفقیت طولانی است ، چرا که در
طولانی بودن راه و مسیر است ، که مقاوم بودن و استقامت
انسان ها شناخته می شود ، مگر تا به حال مسابقه دو
ماراتن را تماشا نکرده ای ؟!!! پس برو ، **خستگی ناپذیر**
باش تا شکست ناپذیر باشی ، برو جلو که راه موفقیت تو را
فرا می خواند **ای محمد نظری گندشمین** .

۵ رازی که معلولان را به سمت موفقیت سوق می دهد

داشتن دوستان خوب برای معلولان یک ضرورت است. بسیاری از معلولان موفق تلاش می کنند با افراد خانواده، دوستان و آشنایان خود بیش از پیش ارتباط و دیدار داشته باشند. به یاد داشته باشید آنچه توانایی را می سازد، نیروی اراده است و اگر اراده بخواهد جاری شود، هیچ بهانه ای سد راهش نیست!

۱ - ارتباط اجتماعی موثر برقرار کنید و در جمع دوستان قرار بگیرید

داشتن دوستان خوب برای معلولان یک ضرورت است. بسیاری از معلولان موفق تلاش می کنند با افراد خانواده، دوستان و آشنایان خود بیش از پیش ارتباط و دیدار داشته باشند. داشتن رابطه سالم با افراد سرزنده و موفق باعث می شود فرد معلول بتواند در مورد نگرانی ها و احساساتی که درباره خود و معلولیتی که دارد با آن افراد درددل کند؛ از طرفی می تواند از پتانسیل و کمک هر یک از دوستانش استفاده کند و در جهت رسیدن به اهدافش قدم بردارد.

۲ - داوطلبانه در جامعه حاضر شوید

حضور در اجتماع نکته مهمی در زندگی معلولان است. اگر فرد معلول بیاورد که چگونه می تواند در اجتماع حضور یابد، هم به نوعی به خودش کمک کرده و هم به افراد معلول دیگری که قصد دارند در جامعه حضور بیابند. دوست عزیز به خاطر داشته باشید این تنها خود شما هستید که می توانید با تکیه بر نیروی ایمان و اراده، موقعیت و جایگاه خود را در اجتماع تثبیت کنید. انتظار نداشته باشید در گوشه ای از خانه بنشینید و دیگران بدون آشنایی با شما و اطلاع از توانمندی هایتان از شما دعوت به همکاری و حضور در اجتماع کنند. بلند شوید و با تکیه بر نیروی ایمان به اطرافیان و جامعه ثابت کنید معلول، فرد مسئولیت گریز و دست و پا بسته ای که از نیروی ابتکار محروم است، نیست. خوش فکری و استعداد هایتان را به همگان نشان دهید، به جامعه بیاورید تا روی توانمندی ها و قابلیت های شما بیش از پیش حساب کنند.

۳ - با معلولان موفق ارتباط داشته باشید

بی گمان نمی توان از نظر دور داشت که گاهی اوقات ممکن است احساس تنهایی کنید. در این شرایط صحبت کردن با فردی که معلولیت مشابهی دارد می تواند موثر واقع شود و همه چیز را تغییر دهد. چرا که او مشکلات مشابهی دارد و از این نظر می تواند شما را به خوبی درک کند. با قرار گرفتن در گروه همتایان خود که توانسته اند به موفقیت های زیادی دست یابند، درمی یابید افراد دیگری نیز هستند که از مشکلات مشابه رنج می برند اما با وجود این، بر سختی های زندگی فائق آمده اند. با مشکلات و تنگناهای همتایان خود آشنا شوید و از آنها بخواهید به شما نشان دهند که چگونه برای رسیدن به اهدافشان تلاش کرده اند. با افرادی معاشرت کنید که تحسینشان می کنید. وقتی با کسانی هستید که افراد موفق هستند بیشتر می توانید خودتان را باور کنید.

۴ - باورهای منفی را رد کنید

همیشه کسانی هستند که آیه یأس می خوانند و انسان ها را در انجام اهدافشان دلسرد می کنند. در بسیاری از موارد دیده می شود که فرد معلول با قدرت اراده و پشتکار تصمیم به انجام کاری گرفته است که خوشبختی او را در آینده تضمین می کند اما تعدادی از اطرافیان دور و نزدیک، او را این گونه با باورهای منفی درگیر می کنند: «تو از توانایی جسمانی لازم برای انجام چنین کاری برخوردار نیستی»، «مگر شرایطت را نمی بینی؟ بهتر است هدف کوچک تری را انتخاب کنی و بلند پرواز نباشی» و یا عده ای به خاطر ناآگاهی از استعدادهای معلول و یا از سر ترحم با ابراز جملاتی نظیر این که «روحیه تو با قرار گرفتن در چنین اماکنی آسیب می بیند»، «ممکن است رفت و آمد تو در شهر با شرایطی که داری خطرناک باشد»، «معاشر، پیاده روها و خیابان ها به هیچ عنوان مناسب عبور و مرور تو نیست» و... مانع شکوفایی او می شوند حال اگر شما به این ندای منفی گوش کنید، از پرداختن به افکار مثبت باز می مانید. پس اگر کسی به شما گفت که نمی توانید کاری را انجام دهید، بهتر است توصیه های او را بشنوید اما آگاهانه و با خواست خودتان تصمیم نهایی را بگیرید. این که اطرافیان چه رفتار و واکنشی نشان می دهند چندان مهم نیست. نگاه خود شما به توانمندی هایتان حائز اهمیت است.

۵ - از امتحان کردن نهراسید

حتی کوچک ترین پیروزی ها می تواند اعتماد به نفستان را افزایش دهد و باعث شود دفعه بعدی که با یک مشکل یا هدف روبه رو شدید، بیشتر به خودتان اعتماد کنید. رفتارهای دفاعی را کنار بگذارید. وقتی به خودتان می گوید که نمی توانید به یک هدف خاص در زندگی تان برسید، قبل از این که حتی تلاشی کرده باشید اجازه می دهید که شکست بخورید.

فراموش نکنید بازندگان در هر جواب مشکلی را می بینند، ولی برنده در هر مشکلی جوابی را می بیند؛ پس مثل برنده ها فکر کنید!

مشکلی که من با لغت معلولیت دارم این است که
به محض شنیدن معلولیت، همه به یاد کسانی می افتند که نمی
بینند یا نمی شنوند یا نمیتوانند راه بروند
در حالی که اینها اگر هم معلولیت باشد، ساده ترین شکل آن است .
آنها که احساس در وجودشان مرده است را معلول نمیدانیم
آنها که نمیتوانند یا نمیخواهند یا نیاموخته اند که صادقانه در مورد
احساسشان حرف بزنند را معلول نمیدانیم
آنها که نمیتوانند دوستی های خوب و بلندمدت بسازند را معلول
نمیدانیم
آنها که نمیتوانند بفهمند که در زندگی چه میخواهند را معلول
نمیدانیم
آنها که چشمشان جز خودشان نمی بیند را معلول نمیدانیم
آنها که دستشان به امید نمیرسد و در انتظارند که دیگران امید و
انگیزه را پیش پایشان قرار دهند را معلول نمیدانیم
این معلولیت های واقعی را نمی بینیم
و از اینکه دست و پا و چشم و گوش داریم، احساس سلامت میکنیم

« فرد راجرز »

ما دیر یا زود خواهیم مُرد و جسم ما چه معلول باشد و چه سالم ، مهم نیست (هیچکس معلول بودن را دوست ندارد ولی وقتی معلولیت جزء لاینفک زندگی ما شد ، مجبوریم معلولیت خودمان را فراموش کنیم و برای ساختن یک زندگی متعالی تلاش کنیم). **انسان برای خلق و آفرینش توانستن و موفقیت به دنیا آمده است و معلولیت سلامتی دلیلی بر این نیست که از خلاقیت خودمان باز مانیم.** برخی افراد سالم جسمانی فکر می کنند همین که تن سالمی داشته باشند یا دارند ، کافی است و این کار بزرگی است ، آیا حیف نیست با این جسم سالم هیچ قدرت و اراده ای برای خلق موفقیت زندگی خودمان نداشته باشیم؟ چقدر کوتاه بینانه است که قدرت جسم را فراتر و بیشتر از قدرت اندیشه و ذهن اندیشه ورز و نیروهای روانی بدانیم. وقتی من نتوانم در زندگی به موفقیتی دست یابم جسم سالم به چه دردم می خورد که داشته باشم یا نداشته باشم؟. برخی معلولان فکر می کنند اگر جسم سالمی داشتند حتما می توانستند به موفقیت دست یابند ، در حالی که خیلی از افراد سالم هستند که با وجود سلامتی کامل جسمانی خودشان ، قادر به خلق موفقیت زندگی خودشان نیستند (و غرق ناامیدی ، ناتوانی ، افسردگی ، ترس و اضطراب و هزاران ناراحتی روانی و فکری هستند) پس چرا یک معلول فکر کند موفقیت اش صرفا در قلمرو جسم سالم داشتن است ؟

موفقیت ها از ذهن شروع می شوند .

زهرا نعمتی

زهرا نعمتی (زاده ۱۰ اردیبهشت ۱۳۶۴) عضو تیم ملی تیراندازی با کمان بانوان معلول ایران است. وی نخستین و تنها زن در تاریخ ورزش ایران است که موفق به کسب مدال طلا در سطح المپیک و پارالمپیک شده است. [۱] او همچنین، در ۲۹ می ۲۰۱۳ (۸ خرداد ۱۳۹۲) در مراسم کمیته بین‌المللی المپیک در سن پترزبورگ روسیه مفتخر به دریافت جایزه معتبر ورزشکار برتر پارالمپیک ۲۰۱۲ لندن از سوی «بنیاد بین‌المللی اسپورت آکورد» شد. حامی مالی زهرا نعمتی به مدت دو سال تا پایان مسابقات المپیک ۲۰۱۶ شرکت پتروآذربایجان می باشد

افتخارات

پارالمپیک ۲۰۱۲ لندن

زهرا نعمتی با کسب مدال طلای بازی‌های پارالمپیک تابستانی ۲۰۱۲ در شاخه ریکرو انفرادی نام خود را به عنوان نخستین و تنها زن در تاریخ ورزش ایران که موفق به کسب مدال طلا در سطح المپیک و پارالمپیک شده است، جاودانه کرد. (۵) وی همچنین به همراه راضیه شیرمحمدی و زهرا جوانمرد که تیم ملی تیراندازی با کمان بانوان ایران را در قسمت تیمی تشکیل می‌دادند عنوان سومی و مدال برنز پارالمپیک ۲۰۱۲ لندنرا به دست آوردند. (۶)

جایزه ورزشکار برتر پارالمپیک ۲۰۱۲ لندن

زهرا نعمتی در ۲۹ می ۲۰۱۳ از سوی «بنیاد بین‌المللی اسپورت آکورد» مفتخر به دریافت جایزه معتبر ورزشکار برتر پارالمپیک ۲۰۱۲ لندن شد. مراسم اهدای جوایز منتخبین اسپورت آکورد با حضور رئیس کمیته بین‌المللی المپیک، رئیس کمیته ملی المپیک و وزیر ورزش روسیه و روسای فدراسیون‌های جهانی و نامزدهای معرفی شده برای دریافت این جایزه در شهر سن پترزبورگ روسیه برگزار شد

فرانکلین دلانو روزولت (زاده ۱۸۸۲ - درگذشته ۱۹۴۵) سی و دومین رئیس‌جمهور آمریکا از حزب دموکرات بود. وی قبل از رسیدن به مقام ریاست جمهوری به بیماری فلج اطفال دچار شد. بطوری که از کمر به پایین فلج شده و قادر به راه رفتن نبود. روزولت در اوت ۱۹۲۱ و زمانی که تعطیلات خود را در جزایر کامپبلو در نیوبرانزویک کانادا می‌گذراند. به بیماری فلج اطفال مبتلا گشت. او برای مدتی کاملاً فلج شده بود. اما در نهایت از کمر به پایین فلج گشت. او با تکیه بر همراهی همسرش، النور روزولت توانست در صحنه سیاست باقی بماند. روزولت برای رسیدن به پست ریاست جمهوری آمریکا تلاش‌های فراوانی کرد و برای این که بتواند. حداکثر آرا را جمع‌آوری کند و همچنین محبوبیت خود را تا حد زیادی بالا ببرد. کمک‌های بسیار شایانی در رابطه با بیماری فلج اطفال کرد. وی در جورجیانای آمریکا مجتمعی به نام Warm Springs را راه‌اندازی کرد که شامل چند هتل و یک استخر آب گرم می‌شد و بیشتر برای افراد بی بضاعت بود و شیوه آب درمانی را نیز رونق بخشید زیرا خود با استفاده از این روش به درمان رسید.

Warm Springs یکی از معتبرترین و بهترین مجتمع‌های نگهداری از بیماران فلج اطفال در دنیا می‌باشد. ریاست جمهوری ۱۹۳۳ - ۱۹۴۵ به علت اینکه تا آن زمان قانون محدودیت انتخاب ریاست جمهوری ایالات متحده به دو بار هنوز تصویب نشده بود به وی این فرصت را داد که ۴ بار به ریاست جمهوری انتخاب شود امری که در تاریخ آمریکا یک استثناست. وی در سال ۱۹۴۵ در دومین سال خدمت از چهارمین دوره ریاست جمهوری تنها سه هفته به پایان جنگ جهانی دوم در اروپا درگذشت.

دختری با پاهای مصنوعی بر بام جهان

روز گذشته ، سه شنبه ۲۱ ماه می سال ۲۰۱۳ ، آرونیماسینها ، اولین بانویی شناخته شد که با دو پای مصنوعی بر فراز بام دنیا ، اورست ایستاد ، این بانوی جوان ۲۶ ساله ظرف ۵۲ روز به این موفقیت بزرگ دست یافت . آرونیماسینها که در ۲۰ جولای سال ۱۹۸۶ در اوتار پرادش یکی از استانهای شمالی کشور هندوستان به دنیا آمده و قبلاً " عضو تیم ملی والیبال این کشور بوده ، در سال ۲۰۱۱ در تصادف قطار هر دو پایش را از دست می دهد . اسپانسر برنامه او ، تاتا استیل ، تمامی مخارج این برنامه و حتی استخدام مربی و آموزش های لازم را برای این جدال بزرگ در اختیار آرونیماسینها قرار می دهد . آفرین به این همت . روحیه ، انگیزه و اراده او ستودنی است ، او که با تمامی کاستی ها جنگید الگویی شایسته ای است برای میلیون ها انسان در سراسر جهان

خانم بتینا ایستل قهرمان سوار کاری پارا المپیک بدون دست

زندگی الهام بخش "آنجلینکا رابرت" ورزشکار مطرح پارالمپیک در حال اسکی به گزارش پرداد به نقل از مگ فور: "آنجلینکا رابرت" ورزشکار مطرح آلمانی حاضر در مسابقات پارالمپیک لندن را بیشتر بشناسید. "آنجلینکا" متولد ۱۹۶۷ در آلمان است و به صورت مادرزادی بدون پا به دنیا آمد و دست راستش تنها سه انگشت دارد. اما این مسئله باعث نشده است او از زندگی لذت ببرد و او امروز یک قهرمان است که زندگی اش میتواند الهام بخش انسانهای سالم هم باشد. او در ۶ سالگی سوارکاری را با سواری بر پشت یک پونی کوچک آموخته است. خانواده اش وقتی علاقه او به اسب سواری را دیدند او را در کلاس سوارکاری مخصوص معلولان ثبت نام کردند و او در آنجا سوارکاری را آموخت او هنگام سوارکاری از پای مصنوعی استفاده میکرد تا اینکه در سال ۱۹۸۵ او با دختری آشنا شد که به واسطه بیماری سرطان استخوان پایش را از دست داده بود او وی را تشویق کرد تا بدون پای مصنوعی سوارکاری کند. او در سال ۱۹۸۹ توانست مدرک مربیگری سوارکاری درجه سه خود را گرفت و حتی به انسانهای سالم هم سوارکاری تدریس میکرد. وی در سال ۱۹۹۲ توانست اولین اسب خود را خریداری کرده و در مسابقات زیادی به همراه او شرکت کند و در سال ۲۰۰۱ موفق شد مدرک درجه ۱ مربیگری را بدست آورد که موفقیت بزرگی برای او به حساب می آمد. از آن زمان وی در ۴ دوره مسابقات پارالمپیک شرکت کرده است که حاصل آن ۱۱ مدال نقره و یک مدال طلاست. او میگوید دوست دارد به کسانی که مشکل او را دارند نشان دهد

معلولیت واقعی مربوط به کسانی است که ذهن خود را دست نخورده باقی گذاشته اند و از آن استفاده نمی کنند. در

ضمن او متخصص بیهوشی اتاق عمل است و این حرفه اصلی اوست وی در یک بیمارستان مشغول کار است و از این کار بسیار راضی به نظر میرسد.

زنی که از ۱۳۰ کودک مراقبت می کند! "یوهوآ" زن ۵۵ ساله چینی، هر دو پای خود را در تصادف با قطار در سن ۱۳ سالگی از دست داده و از ۳۷ سال پیش تاکنون مشغول مراقبت از کودکان بی سرپرست در یک مرکز حمایت از این گونه کودکان است. او که خود در کودکی پدر و مادرش را از دست داده به این کار عشق می ورزد و مسئول مراقبت از ۱۳۰ کودک یتیم در این مرکز است. یوهوآ برای حرکت از دو چهارپایه کوچک استفاده می کند و به همین دلیل در بین کودکان به "مامان چهارپایه ای" معروف است.

این دختر پس از ۵ سال به آرزویش رسید. برای دختر ۲۹ ساله ای به نام لیندسی اس، دست دادن در ملاقات با افراد جدید یا با دست بای بای کردن برای دوستانش تبدیل به آرزو شده بود ولی اکنون با پیوند دست، و توانایی او در انجام کارهای ساده، گویی دنیا را به وی هدیه داده اند. به گزارش نیک صالحی این دختر که در رشته طراحی مد از دانشگاه تگزاس فارغ التحصیل شده است، پنج سال پیش بر اثر مسدود شدن روده کوچک ناشی از بیماری کرون و در پی آن عفونتی که منجر به از بین رفتن بافت های بدنش شد، هردو دست و پاهایش را از دست داد.

او می گوید زمانی بود که کسی در مورد قطع کردن دست هایش چیزی به وی نگفته بودند تا آنکه یکی از پرستاران بیمارستان گفت: "عزیزم، می دانی که می خواهند با دست هایت چکار کنند؟ درسته؟" و آن زمان بود که او فهمید دست هایش را نیز از دست خواهد داد. **لیندسی مجبور بود بدون دست و پا با زندگی اش کنار بیاید.** به گزارش نیک صالحی او یاد گرفت که چطور خودش مسواک بزند یا آرایش کند و از بازوانش برای نگه داشتن فنجان کمک می گرفت. او حتی یاد گرفت که چطور بدون انگشت با موبایل پیامک ارسال کند. لیندسی با پاهای مصنوعی خود کنار آمده و پذیرفته بود ولی **اینکه تا پایان عمرش بدون دست باقی بماند ناراحتش می کرد و حتی در خواب هایش همیشه خود را با دست می دید.** او حتی نمی توانست از دست مصنوعی کمک بگیرد، چرا که گویی آنها برای مردان طراحی شده و بسیار سنگین بود. او در این سالها منتظر یک اهدا کننده بود و ترجیحا دوست داشت زن بوده و هم سایز و هم رنگ دست او را داشته باشد. تا آنکه اهدا کننده ای پیدا شد و در یک عمل ۱۲ ساعته به او پیوند زده شد. رنگ پوست دست جدید آنچنان شبیه بالای بازوان خودش نیست و هنوز او احساس می کند که این دست متعلق به فرد دیگری است. ..

زندگی الهام بخش "آنجلینکا رابرت" ورزشکار مطرح پارالمپیک در حال اسکی به گزارش پرداز به نقل از مگ فور: "آنجلینکا رابرت" ورزشکار مطرح آلمانی حاضر در مسابقات پارالمپیک لندن را بیشتر بشناسید. "آنجلینکا" متولد ۱۹۶۷ در آلمان است و به صورت مادرزادی بدون پا به دنیا آمد و دست راستش تنها سه انگشت دارد. اما این مسئله باعث نشده است او از زندگی لذت نبرد و او امروز یک قهرمان است که زندگی اش میتواند الهام بخش انسانهای سالم هم باشد. او در ۶ سالگی سوارکاری را با سواری بر پشت یک پونی کوچک آموخته است. خانواده اش وقتی علاقه او به اسب سواری را دیدند او را در کلاس سوارکاری مخصوص معلولان ثبت نام کردند و او در آنجا سوارکاری را آموخت او هنگام سوارکاری از پای مصنوعی استفاده میکرد تا اینکه در سال ۱۹۸۵ او با دختری آشنا شد که به واسطه بیماری سرطان استخوان پایش را از دست داده بود او وی را تشویق کرد تا بدون پای مصنوعی سوارکاری کند. او در سال ۱۹۸۹ توانست مدرک مربیگری سوارکاری درجه سه خود را گرفت و حتی به انسانهای سالم هم سوارکاری تدریس میکرد. وی در سال ۱۹۹۲ توانست اولین اسب خود را خریداری کرده و در مسابقات زیادی به همراه او شرکت کند و در سال ۲۰۰۱ موفق شد مدرک درجه ۱ مربیگری را بدست آورد که موفقیت بزرگی برای او به حساب می آمد. از آن زمان وی در ۴ دوره مسابقات پارالمپیک شرکت کرده است که حاصل آن ۱۱ مدال نقره و یک مدال طلاست. او میگوید دوست دارد به کسانی که مشکل او را دارند نشان دهد معلولیت واقعی مربوط به کسانی است که ذهن خود را دست نخورده باقی گذاشته اند و از آن استفاده نمی کنند. در ضمن او متخصص بیهوشی اتاق عمل است و این حرفه اصلی اوست وی در یک بیمارستان مشغول کار است و از این کار بسیار راضی به نظر میرسد.

FARS

رضا پژمان در شنا مسافت بلند تیم شنای آب های آزاد جانبازان و معلولین

خانم کیمبرلی باردا با تلاش خودشون ثابت کردن انسان بدون پا توانایی اسکی کردن، پرواز و چتر بازی رو هم داره. این خانم **قطع عضو از دو پا** به گفته دوستاش بسیار شادتر و خوشگذرون تر از چیزی هست که بشه بهش فکر کرد و به هیچ چیز جز هیجان فکر نمی کنه.....

یکی از قهرمانان صخره نوردی به نام "هوگ هرر" تنها از بالا رفتن از کوه های صخره ای آن هم با دو پای مصنوعی لذت میبرد. او در نوجوانی و هنگامی که در حال صعود از یک کوه بود دچار حادثه شد و هر دو پایش را از دست داد اما بدون هیچ مشکلی همچنان به این کار ادامه می دهد. او یکی از محققان پاهای مصنوعی نیز هست که تا به حال طرح های زیادی را ارائه کرده است.

دست‌های خودساخته

یک مرد چینی ۸ سال زمان خود را صرف ساخت یک جفت دست فلزی کرده که به لطف یک سری سیم و قرقره قادر به گرفتن و نگه داشتن است ولی بدلیل فلزی بودن مشکلاتی را در زمستان و تابستان برای وی بوجود می‌آورد؛ همچنین به دلیل سنگین بودن، بسیار خسته کننده هست ولی در چین برای زندگی کردن باید کار و تلاش سخت کرد.

"مایک شولتز" که بالقب هیولا به مسابقه می پردازد یکی از افرادی است که تا به حال مدال های بسیاری در رشته های اسنوموبیل و موتورسیکلت بدست آورده است که شگفت انگیز است اما این مورد هیجان انگیزتر هم خواهد شد وقتی بدانید او **یک پای مصنوعی دارد که خودش با استفاده از قطعات دوچرخه ساخته است.** او بر اثر یک حادثه بسیار دلخراش هنگام مسابقه اسنوموبیل پای چپش را از دست داد ولی این باعث نشد تا از اهدافش دور بماند. این مرد در سال ۲۰۰۸ با کنار هم گذاشتن قطعات یک دوچرخه کوهستان توانست این پای محکم را بسازد.

این دو برادر معلول ، در خرمشهر تعمیر کار ماشین هستند.

ازدواج دو کوتاه قامت بلند همت سید محمدحسین جلالی و خانم معصومه غلامی
هر دو عضو انجمن «کوتاه قامتان بلند همت» در تالار گل یاس بوستان ولایت با یکدیگر ازدواج کردند.
سید محمدحسین جلالی ۲۸ ساله دارای مدرک لیسانس در رشته علوم قرآن حدیث است و هم اکنون در منطقه ۱۴ شهرداری تهران کار می کند. معصومه غلامی ۲۶ ساله دارای مدرک لیسانس مدیریت فرهنگی است و هم اکنون در یکی از فروشگاه های زنجیره ای مشغول به کار است.

تاکنون اخبار متعددی از اراده انسانها در مقابل سختی ها و مشکلات زندگی شنیده اید. اراده این مرد معلول همه دوستان و اطرافیانش را شرمنده کرده است. **این مرد معلول که بدون دست و پا است قرار است فاصله دو جزیره در دریای مانش در کنت در فولکستون انگلیس را با شنا طی کند.** پیش بینی می شود فیلیپ کریزون این مسیر را در کمتر از ۲۴ ساعت زمان پیش بینی شده یعنی ۱۳ ساعت و نیم طی کند. وی ۱۶ سال پیش هنگام کار در حادثه برق گرفتگی دست و پایش سیاه شده و پزشکان مجبور به قطع کردن آنها شدند

ژاوی تورس، شناگر اسپانیایی 37 ساله، با وجود معلولیت از ناحیه دو دست و دو پا، بازهم توانسته رکورد دار شنا در پارالمپیک باشد و ثابت کند که معلولیت پایان راه نیست. بنابراین گزارشش، وی که دارای 16 مدال پارالمپیک است، در حال حاضر دارای چهار رکورد جهانی شنا در رده های مختلف می باشد.

تصویری که مشاهده می فرمایید مربوطه به یک دختر اسب سوار می باشد که به صورت مادرزادی دو پا ندارد. "باربارا اوساید" نشان داده است که میتواند به بهترین نحو اسب را کنترل کند و در این زمینه دارای مهارت بسیاری است. این درحالی است که او به صورت مادرزادی دارای نقص عضو میباشد. باربارا ۳۵ ساله است و به صورت مادرزادی قسمت زانو به پایین پاهایش را ندارد. او با توجه به قدرت بدنی فوق العاده بالا تنه اش قادر است به راحتی اسب سواری کند و حتی روی اسب حرکات نمایشی انجام دهد او اهل کالیفرنیاست و یک پرورش دهنده اسب است. او درحالت معمولی از پاهای مصنوعی استفاده میکند اما در حالت سواری پاهایش را کناری میگذارد و حتی زمانی که مثل کابوی ها از طناب استفاده میکند و حرکات جالبی پشت اسب به نمایش میگذارد از پاهای مصنوعی اش استفاده نمیکند. قرار است او در رقابتهای المپیک لندن در رشته سواری قبل از شروع مسابقات حرکات نمایشی اش را اجرا کند.

وی میگوید همیشه در مسابقاتی که شرکت کرده است نفر اول بوده است و خیلی از کسانی که مثل او نقص عضو دارند با او در تماسند تا بتوانند همانند او زندگی شان را تغییر دهند.

مردی که در یک حادثه دلخراش کوهنوردی دچار نقص عضو شده بود به لطف انقلاب پزشکی پیوند اندامهای مصنوعی ، با نصب تبریح به انتهای دستها و کامل کردن آنها موفق شد دوباره کوهنوردی خود را آغاز کند. استفان بال ۵۴ ساله ازبخش کامبریا در شمال انگلیس از ارتفاع حدود ۷۰۰ متری قله مک کینلی یکی از بلندترین قله های امریکا سقوط می کند و بعد از سقوط درون طوفان برفی وحشتناکی گرفتارمی شود. بعد ازچندین ساعت گرفتاری استفان بخشی از دست چپ ، انگشتان دست راست وشست ، بخشی ازبینی و قسمتی از پای راست خود رادراثر یخ زدگی شدید از دست می دهد. پای چپ او نیز دراثرشکستگی از ۱۲ ناحیه باعمل جراحی قطع می شود. بعد ازآن حادثه وحشتناک درسال ۱۹۹۹ او که پدر چهار فرزند بود خیال می کرد دنیای کوهنوری وی به پایان رسیده تا اینکه به سوی تکنسین پروتز فیل مایرز هدایت می شود. تکنسینی که برای اینکار و مورد مشابه برنده جایزه شده در درمانگاه توانبخشی در کیومبرلند بریتانیا هفته ها وقت صرف تلاش برای یافتن سخت افزاری مناسب برای کار خود شد ودرنهایت به این نتیجه رسید که یک جفت تبر یخ یخنوردی برای اینکار مناسب است. استفان می گوید " بعد از تصادف و دیدن آن وضعیت تسلیم نشدم وشکست رانپذیرفتم ، می خواستم به زندگی ام برگردم ، هنوز آماده کنارگیری نشده بودم یااینکه تصور کنم که همه چیز برایم تمام شده ، به فیل مراجعه کردم تا پای مصنوعی برایم بسازد، زمانیکه نزد او بسر می بردم از او خواستم چیزی برای جایگزینی قسمتهای از دست رفته دستهایم تهیه کند و او بسیار ابتکاری عمل کرد و موانع کار را کنار زد وتمام وقت بر روی پروتزی که برای من در نظر گرفته بود کار کرد. این دستها قطعه هائی ازتبریح هستند که مکانیزم حرکتی آنها را او اختراع کرد بنابراین من می توانم موقعیت این تبرها را برای حرکت تنظیم کنم. خیلی زود به آنها عادت کردم و درحال حاضر بهتر از هر وقتی که قابل تصور است قادر به کوهنوردی هستم."

مردی که با وجود فلج اطفال ، ۴ بار به ریاست جمهوری انتخاب شد ...!! فرانکلین دلانو

روزولت (زاده ۱۸۸۲ - درگذشته ۱۹۴۵) سی و دومین رئیس‌جمهور آمریکا بود. وی قبل از رسیدن به مقام ریاست جمهوری به بیماری فلج اطفال دچار شد. بطوری که از کمر به پایین فلج شده و قادر به راه رفتن نبود روزولت برای رسیدن به پست ریاست جمهوری آمریکا تلاش‌های فراوانی کرد و برای این که بتواند حداکثر آرا را جمع آوری کند و همچنین محبوبیت خود را تا حد زیادی بالا ببرد کمک‌های بسیار شایانی در رابطه با بیماری فلج اطفال کرد وی در جورجیانای آمریکا مجتمعی به نام Warm Springs را راه اندازی کرد که شامل چند هتل و یک استخر آب گرم می‌شد و بیشتر برای افراد بی بضاعت بود و شیوه آب در مانی را نیز رونق بخشید زیرا خود با استفاده از این روش به درمان رسید. Warm Springs یکی از معتبرترین و بهترین مجتمع‌های نگهداری از بیماران فلج اطفال در دنیا می‌باشد. روزولت در سال ۱۹۳۲ میلادی توانست به نامزدی دموکرات‌ها برای حضور در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا دست یابد. وی توانست در انتخابات آن سال، با اختلافی فراوان هربرت هوور را شکست دهد. روزولت طی دومین دوره ریاست جمهوری خود در آمریکا به خطر فاشیسم واقف شد و از سال ۱۹۳۷ تلاش‌هایی را برای اطلاع افکار عمومی کشورش از این خطر و رویدادهایی که بر این مبنا در اروپا و آسیا در حال وقوع بود، آغاز کرد. تائید کمک‌های آمریکا به انگلیس و روسیه در سال ۱۹۴۱ زمینه مخالفت‌های داخلی با سیاست‌های وی را فراهم آورد اما حمله ژاپنی‌ها به پرل هاربر به این مخالفت‌ها پایان داد. در ۱۹۴۲ روزولت دستور بازداشت دسته جمعی ۱۰۰،۰۰۰ ژاپنی آمریکایی را صادر کرد. سلسله جلسات وی با وینستون چرچیل و جوزف استالین مبانی جهان پس از جنگ جهانی دوم را بنیان نهاد. وی در سال ۱۹۴۴ برای چهارمین بار رئیس‌جمهور آمریکا شد. به علت اینکه تا آن زمان قانون محدودیت انتخاب ریاست جمهوری ایالات متحده به دو بار هنوز تصویب نشده بود به وی این فرصت را داد که ۴ بار به ریاست جمهوری انتخاب شود امری که در تاریخ آمریکا یک استثناست. وی در سال ۱۹۴۵ در دومین سال خدمت از چهارمین دوره ریاست جمهوری‌اش تنها سه هفته به پایان جنگ جهانی دوم در اروپا درگذشت.

امید داشتن یک وظیفه است

جی ۵ لاین: دکتر هنری ویسکاردی بدون پا به دنیا آمد و هفت سال نخست زندگی اش را در یکی از بیمارستان هایی که پذیرای بیماران بی بضاعت بود، سپری کرد. به رغم این که در طفولیت به عنوان کودکی مبتلا به فلج شدید شناخته شد و در نوجوانی به لحاظ جسمی شدیداً معلول شد، باز هم توانست به زندگی خود ادامه بدهد. هیچ کس به چالش هایی که او؛ با قد تنها ۹۵ سانتی متر، با آن ها روبرو می شد اهمیتی نمی داد و همه با او نامهربان بودند. در ۲۷ سالگی یک جفت پای مصنوعی برایش کار گذاشتند. ناگهان دنیای جدیدی بر روی او گشوده شد، و زندگی اش دستخوش تغییری شگرف گردید. هنری در طول جنگ جهانی دوم در بیمارستان والتررید مشغول به کار شد و به کمک سربازانی شتافت که در جنگ دست یا پای خود را از دست داده بودند. او با همسر رؤیاهایش ازدواج کرد و آنها صاحب چهار فرزند دختر شدند. دکتر ویسکاردی مرکز توانمندسازی کودکان و بزرگسالان معلول لانگ آیلند را بازگشایی کرد.

گیتاریست معلولی که دنیا را شگفت زده کرد . این هنرمند که از داشتن دست محروم است، برای نواختن گیتار از انگشتان پا استفاده می کند. جورج دنلی، ۱۸ ساله، هفته گذشته در کنسرتی در پنسیلوانیا شرکت کرد و تماشاگران را با هنر خود شگفت زده کرد. این جوان که بدون دست به دنیا آمده است، تابستان گذشته در پی انتشار ویدئویی در یوتیوب که او را در حال نواختن گیتار نشان می داد، مشهور شد.

وینست ونگوگ

مسلمان نام ونگوگ به عنوان یکی از مشهورترین نقاشان زمان معاصر و نقاشان تمام دوران در ذهن و قلب تمامی علاقمندان به هنر نقاشی ماندگار است. این هنرمند پر استعداد هلندی که در سالهای قرن ۱۹ میلادی می‌زیست در طول عمر هنری ۱۰ ساله خود بیش از ۹۰۰ نقاشی و ۱۱۰۰ طراحی از خود به جای گذاشت. این هنرمند معروف هلندی از سنین جوانی با افسردگی شدید دست به گریبان بود ولی با وجود رنج بردن از این بیماری توانست تا آثار هنری بدیعی را خلق کند. در نهایت او در سن ۳۷ سالگی و به دلیل شدت گرفتن بیماری افسردگی با سلاحی به سینه خود شلیک کرده و به زندگی خود پایان داد.

کمتر کسی در جهان وجود دارد که کمترین اطلاع در مورد موسیقی داشته باشد و در مورد «بتھوون» این موسیقیدان شهیر اتریشی مطلبی را نشنیده باشد. وی که متولد سال ۱۷۷۰ میلادی بود از سال ۱۷۹۶ میلادی شروع به از دست دادن توانایی شنوایی خود کرد. در عین حال و با وجود ضعیف شدن و در نهایت از دست دادن کامل این حس در ۲۵ سال پایانی زندگی این موسیقیدان شهیر در همین سالها و با وجود تمام مشکلات توانست تعدادی از مشهورترین سمفونی‌های موسیقی جهان را خلق کند. او نهایتاً در سال ۱۸۲۷ درگذشت .

علاقمندان به سینما حتما با **فیلم «یک ذهن زیبا»** با بازی هنرمند توانا «راسل کرو» آشنا هستند. این فیلم بر اساس **زندگی نامه «جان نش» ریاضی دان برجسته آمریکایی** ساخته شده است. نش، متولد سال ۱۹۲۸ در ایالات متحده آمریکا یکی از مشهورترین ریاضی دانان قرن بیستم است. وی در سالهای جوانی به تئوری‌های مربوط به اعداد و روابط حاکم بین آنها علاقمند بود. وی که تحصیلات خود را در زمینه مهندسی شیمی و ریاضیات آغاز کرد و بورسی برای دانشگاه پرستون دریافت کرد. در سال ۱۹۵۹ او **نشانه‌هایی از بیماری «پارانویا» و رفتار غیر طبیعی را بروز داد.** در تمام این مدت وی این تفکر را داشت که توسط سازمانی مخفی تحت نظر است. وی تا سال ۱۹۷۰ برای چندین مرتبه در بیمارستان روانی بستری شد. در این سال وی کم کم توانست بهبودی پیدا کند و دوباره به فعالیت‌های علمی خود بپردازد. **وی نهایتاً در سال ۱۹۹۴ موفق شد تا جایزه اسکار در رشته علوم اقتصادی را کسب کند .**

استیون هاوکینگ، کیهان‌شناس برجسته بریتانیایی، تا کنون تهدیدهای زیادی را در مقابل بشریت برشمرده و در تازه‌ترین اظهار نظر «**خشونت انسان**» را **عاملی مهلک در برابر تمدن دانسته است**. به نوشته روزنامه «واشینگتن پُست»، هفته گذشته پروفیسور هاوکینگ در پاسخ به این پرسش که **فکر می‌کند بزرگترین کاستی بشریت چیست گفت: «انسان‌ها همچنان به شکلی بلاهت‌آمیز خشن هستند - در حالی که اکنون مدت‌ها است که فرگشت (تکامل) آدمی او را به مرحله‌ای از رشد رسانده که رفتار خشن دیگر برایش سودمند نیست**». نابغه دنیای فیزیک نظری در ادامه تأکید کرد که «اگر به دست من بود بیشتر از همه دوست داشتم خشونت آدمی را درمان کنم. شاید این نوع رفتار در زمان انسان‌های غارنشین برای بقای بشر فایده داشته و به او کمک می‌کرده که خوراک بیشتر، قلمرویی بزرگتر یا جُفت بهتری برای تولید مثل پیدا کند، اما در شرایط کنونی این صفت تنها برای همه ما نابودی به همراه خواهد داشت». هاوکینگ در این مورد تأکید می‌کند که جنگ‌افزارهای هسته‌ای در برخی کشورها می‌توانند «پایان تمدن بشری و چه بسا پایان نوع بشر را رقم بزنند». او می‌گوید که خشونت انسان نه تنها دیگر موضوعیت خود را از دست داده بلکه پیشرفت‌های فناوری، برای نمونه فناوری جنگ‌افزار هسته‌ای، باعث شده تا یک گروه کوچک از انسان‌ها با مقدار کمی تلاش قادر به وارد کردن خساراتی جبران‌ناپذیر باشند.

''، پیشینه هاوکینگ'' به تازگی نام هاوکینگ به دلیل موفقیت فیلم «تئوری همه چیز» بار دیگر در رسانه‌های مختلف جهان مطرح شد. فیلم که درباره زندگی این دانشمند پرآوازه است بخش‌هایی از زندگی او را به تصویر کشیده و «ادی ردمن» در آن نقش هاوکینگ را بازی می‌کند نقشی که چند روز پیش، سوم اسفند ماه، اسکار بهترین بازیگر مرد را نصیب این هنرپیشه جوان کرد. پیشتر، هاوکینگ در دو اعلام نظر جداگانه درباره هرگونه تلاش برای برقراری تماس با موجودات فضایی هشدار داده بود و گفته بود که چنین اقدامی می‌تواند برای نسل بشر «فاجعه‌آمیز» باشد. او در یک مصاحبه تلویزیونی برای شبکه «دیسکاوری» تأکید کرده بود: «اگر موجودات فضایی به دیدار ما بیایند به نظر من پیامد آن مثل کشف قاره آمریکا توسط کریستف کلمب خواهد بود. می‌دانید که نتیجه این سفر برای بومیان آمریکا چندان مطلوب نبود.» این کیهان‌شناس و نویسنده بریتانیایی اندکی بعد با همراهی شخصیت‌هایی مانند «بیل گیتس»، پایه‌گذار شرکت مایکروسافت و «یلان ماسک» پایه‌گذار شرکت هوافضا «اسپیس اکس»، درباره «ماشین‌هایی که می‌توانند فکر کنند» ابراز نگرانی کرده بود. همزمان صدها پژوهشگر و استاد دانشگاه با امضای نامه‌ای سرگشاده خواستار آن شده بودند که سازوکارهایی برای پیشگیری از «رشد هوش [مصنوعی] بدون کنترل بشر» آماده و اجرا شوند. **پروفیسور هاوکینگ از سال ۱۹۶۳ میلادی به نوعی بیماری دستگاه عصبی مبتلا بوده که رفته رفته او را به فلج عمومی دچار ساخته است. هاوکینگ که در دهه ۱۹۸۰ می‌توانست با حرکت خفیف انگشت شست خود نشانگر رایانه را برای نوشتن جمله‌های کامل هدایت کند، بعدها با وخیم شدن وضعیت سلامتش مجبور به استفاده از نوعی سامانه رایانه‌ای شد که به کمک یک حسگر تعبیه شده در عینکش حرکات‌های جزئی گونه او را تشخیص می‌دهد.**

• کریستی برون

این نویسنده، نقاش و شاعر ایرلندی یکی از نوابغ جهان هنر است. او که در سال ۱۹۳۲ در یک خانواده کاتولیک ایرلندی به دنیا آمد از نوعی عقب ماندگی مغزی رنج می‌برد و نمی‌توانست به خوبی از اعضای بدن خود استفاده کند. او به نوعی شخصی کاملاً فلج بود و حتی توانایی صحبت کردن را نیز نداشت. با تلاش‌های مادر او وی کم‌کم توانست بتواند با دیگران ارتباط برقرار کند. در سن ۷ سالگی او با کمک پای چپ خود می‌نوشت و از آن طریق با انسانهای اطراف خود ارتباط داشت. او در سالهای بعد موفق شد رمان «پای چپ من» را بنویسد که به نوعی داستان زندگی خود او بود و فیلمی به همین نام نیز از زندگی او ساخته شد و جایزه اسکار را برنده شد.

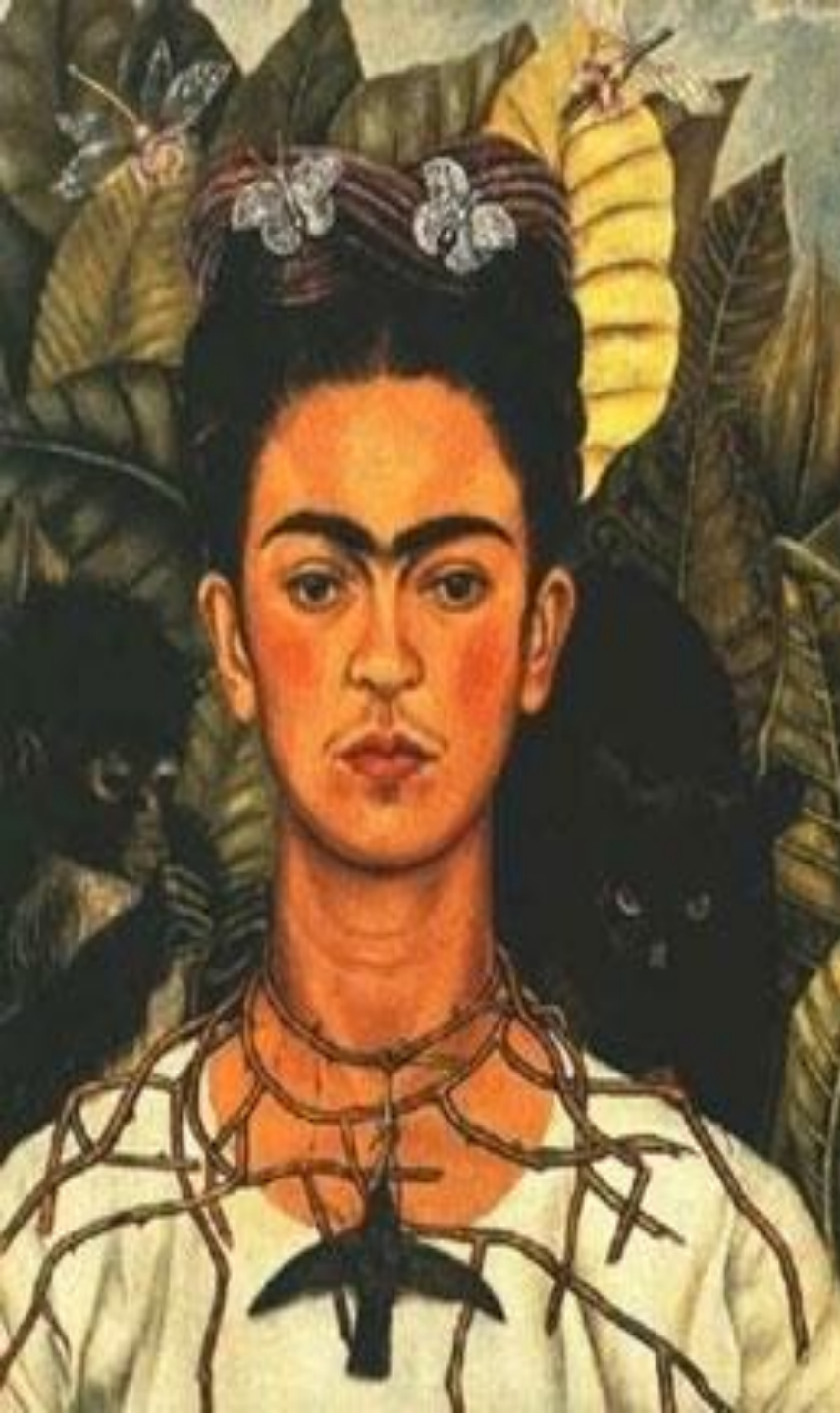
• **استیفن هاکین** به نوعی می‌توان هر روز زنده ماندن این فیزیک‌دان انگلیسی را یک رکورد به حساب آورد. هاکین که متولد ژانویه سال ۱۹۴۲ است از یک نوع سندرم خاص به نام «**ALS**» رنج می‌برد. او که از سن ۲۱ سالگی به این سندرم دچار شده است کم‌کم کنترل دست‌ها، پاها و کلیه اعضای بدن خود را نیز از داد و نهایتاً صدای وی نیز قطع شد. از سال ۲۰۰۹ به این سوی وی کلا فلج شده است. وی صاحب نظریات بسیاری در خصوص علم فیزیک و مسائل مربوط به پیدایش جهان، چاله‌های سیاه و انفجار بزرگ است.

• **هلن کلر**
این بانوی آمریکایی به نوعی تعجب همگان را دنیا برانگیخت. هلن کلر، متولد سال ۱۸۸۰ میلادی به صورت **مادرزادی نابینا و ناشنوا بود**. روش و زحماتی که معلم کلر «آنی سلیوان» برای آموزش به وی به انجام رساند در جهان به شهرت رسید و در بسیاری از کتابهای و فیلمهای سینمایی به آن پرداخته شد. او به هلن آموخت که کلمات را در کف دست هیجی کند و از این طریق با دیگران ارتباط برقرار کند. او اولین فرد نابینا و ناشنوایی بود که توانست مدرک خود را در رشته هنر کسب کند و تبدیل به یک فعال اجتماعی در کشور خود شد. او به ۳۹ کشور مختلف جهان سفر کرد و تبدیل به چهره‌ای شناخته شده در جهان بدل شد.

مارلا در سن ۹ سالگی به بیماری
استارگارت مبتلا شد (نوعی از زوال شبکیه
چشم) که باعث شد کاملاً نابینا شود. **مارلا**
رانیان سه بار قهرمان دوی ۵۰۰۰ متر زنان
شده است. او در پارالمپیک تابستانی
۱۹۹۲ **چهار مدال طلا** به دست آورد. در
پارالمپیک ۱۹۹۶ او در رشته پرتاب وزنه
مدال نقره برد و در مسابقات پنجگانه مدال
طلا را به دست آورد. در سال ۲۰۰۰ او
اولین پارالمپین **نابینا بود که در بازی های**
المپیک سیدنی استرالیا رقابت می کرد. او
رکوردهای زیادی در آمریکا زده است که
از آن جمله می توان به ماراتن زنان
(۲۰۰۲)، دوی ۵۰۰ متر (۲۰۰۱)،
مسابقات هفت گانه (۱۹۹۶) اشاره کرد.
در سال ۲۰۰۱، او زندگی نامه خود را
تحت عنوان "خط پایانی نیست: زندگی من
آن طور که من آن را می بینم"، چاپ
کرد.

فریدا کالو، نقاش مشهور مکزیکی بود که نقاشی های او اکثراً خودنگاره یا خودفرتور (پرتره از خود) بودند و بیشتر غم و اندوه او را نشان می دهند. او برای نقاشی از رنگ های شاد و زنده استفاده می کرد که ناشی از فرهنگ مکزیک بود. او اولین هنرمند مکزیکی قرن بیستم بود که آثار او توسط یک موزه بین المللی خریداری می شد. **کالو در شش سالگی فلج اطفال گرفت و این باعث شد که پای راست او لاغرتر از پای چپش شود و به همین دلیل کالو همیشه دامن های بلند و رنگارنگ می پوشید. او همچنین در یک تصادف جراحات شدیدی برداشت و با آن که بهبود یافت و توانست در نهایت راه برود، باقی عمرش را با دردهای شدیدی سپری کرد.**

ژان-دومینیک بوبی - معلولیت: سندروم قفل شدگی ؛ ژان-دو نویسنده، ژورنالیست و ادیتور مشهور مجله فشن فرانسوی "ال" (ELLE) است. او در سال ۱۹۹۵ دچار حمله قلبی شدیدی شد که باعث شد ۲۰ روز به کما برود. پس از آن که از کما خارج شد، دچار یک اختلال عصبی نادر به نام سندروم قفل شدگی (Locked-in syndrome) شده بود. در این سندروم، فرد حالت ذهنی نرمال و پایداری دارد، ولی بدن از سر تا پا فلج می شود. در مورد ژان-دو، او فقط می تواند پلک چپش را حرکت دهد. او علی رغم این وضعیت و فقط با پلک زدن، کتابی به نام "لباس غواصی و پروانه" نوشت و بعدها فیلمی از روی این کتاب ساخته شد که برنده جایزه های بسیاری شد. فردی به او کمک می کرد و الفبا را برای او می خواند و او روی حرف موردنظر پلک می زد. بدین ترتیب کتاب او در ماه مارس ۱۹۹۷ در فرانسه چاپ شد. بوبی دو روز پس از انتشار کتابش درگذشت.

«کریستوفر داوونی» معمار، نقشه کش و مشاور مشهور، سال ۲۰۰۸ به دلیل وجود توموری در اطراف اعصاب بینایی اش، برای همیشه نابینا شد. پس از نابینا شدن، همه تصور می کردند کریستوفر شغل خودش را رها خواهد کرد؛ اما وی همچنان به کمک کامپیوتر، دانشمند نابینا به کار خود ادامه داد. او با کمک این کامپیوتر، نقشه هایی را که به صورت آنلاین می کشد، از طریق پرینتر مخصوصی که به شکل خط بریل است، کپی می کند. داوونی امروزه زندگی اش را وقف کمک به محیط زیست و ابداع راهکارهایی برای هر چه راحت تر زندگی کردن افراد نابینا کرده است.

«تامی ادیسون» به طور مادرزادی نابینا متولد شد. او فیلمی از زندگی خود ساخته که در آن چگونگی زندگی نابینایان در اجتماع را به تصویر کشیده است. تامی از کودکی رویای منتقد فیلم شدن را در سر می پروراند و وقتی بزرگ تر شد، تصمیم گرفت به آرزویش برسد. او درباره منتقد بودن با وجود نابینا بودن می گوید: «من فیلم ها را نگاه می کنم و به آن ها از جنبه های مختلفی توجه می کنم. شخصیت های جذاب یا تصاویر دیدنی فیلم مرا جذب نمی کند. من فیلم را از نظر سناریو و بازیگری نقد می کنم». تامی علاوه بر این که یک منتقد فیلم است، مدت ۲۵ سال است که در یک برنامه تلویزیونی درباره فیلم های سینمایی گزارش می دهد.

عباس کریمی، شناگر معلول افغانستان در رقابت های قهرمانی جهان موفق به کسب عنوان قهرمانی این مسابقات شد. این رقابت ها بین شناگران سی و پنج کشور جهان و به میزبانی کشور ترکیه به مدت دو روز برگزار شد و عباس کریمی در رقابت با سایر حریفان به مقام اول رسید. این مسابقات زیر نام (معلولیت ناتوانی نیست) برگزار شد و عباس کریمی تنها نماینده افغانستان در این رقابت ها بود که توانست مدال طلای این بازی ها را کسب کند. قاسم حمیدی، مسوول شنای معلولان افغانستان به خبرگزاری بخدی گفت: "این رقابت ها بین سی و پنج دانشجوی معلول جهان در کشور ترکیه برگزار شده بود که خوشبختانه، عباس کریمی شناگر معلول کشور مقام اول را کسب کرد." به گفته حمیدی، مسوولان برگزاری این رقابت ها عباس کریمی را تقدیر کردند. این مسابقات روز جمعه ۱۲ میزان آغاز شد و روز شنبه با قهرمانی عباس کریمی به پایان رسید. شنا از رشته های پرطرفدار در بین جوانان افغان است که این رشته اخیرا به صورت حرفه ای به فعالیت آغاز کرد و علاقه مندان زیادی را به خود جلب کرده است

کوهنورد معلولی با
اراده بسیار قوی
جیمی اندرو، مرد
۴۴ ساله انگلیسی
تباری است که از
ناحیه پا و دست
معلولیت های جدی
دارد و علی رغم این
موضوع باز هم به
ورزش کوهنوردی
ادامه می دهد.

www.yjc.ir

www.yjc.ir

زندگی مادر و پسر بدون دست . برای همه انسان ها تقریباً زندگی کردن با دو دست امکان پذیر است و شاید تصور این که لحظه ای دست های خود را نداشته باشیم، بسیار سخت باشد؛ اما این امر برای خانواده خانم "بانون" عادی شده است و آن ها به این حالت عادت کرده اند. "لیندا بانون" خانمی است که از بدو تولد به علت بیماری خاصی به نام "Holt-Oram"، بدون بازو و دست به دنیا آمده است؛ اما نگذاشته تا این مشکل به زندگی او صدمه ای بزند و همه کارهای خود را با پا انجام می دهد. این خانم ۳۵ ساله تمام کارهای روزمره مانند پخت غذا، خوردن، تمیز کردن و حتی شستن لباس های کثیف را با پا انجام می دهد و به گفته خودش زندگی با دست را نمی تواند تصور کند؛ زیرا برای او همه چیز پاهایش شده است. این خانم حالا با این شرایط ازدواج کرده است و صاحب فرزندی ۹ ساله است که از همین بیماری رنج می برد. این پسر ۹ ساله نیز به مانند مادرش نگذاشته تا حالت خاصش مانع پیشرفتش باشد. او حالا در کلاس تکواندو شرکت می کند و تمام مشق های خود را با پا می نویسد. خانم بانون حالا یک معلم سطح ابتدایی است و شاگردانش نیز با این شرایط خاص او کنار آمده اند.

www.yjc.ir

جان برامبلیت بینایی خود را سال ۲۰۰۱ زمانی که ۲۰ سال بیشتر نداشت، بر اثر ابتلا به **صرع** از دست داد. وقتی **جان نابینا شد**، همه امیدش را برای زندگی از دست داد و یک آدم ناامید بود؛ تا این که نقاشی کردن باعث شد تا او از دنیای تنهایی اش بیرون بیاید. از آنجا که **جان نمی توانست رنگ ها را از یکدیگر تشخیص دهد**، از شیوه لمس **کمک گرفت**. به گفته جان هر یک از رنگ ها حس خاصی به او می دهند. به عنوان مثال رنگ سفید به دست های جان حس ضخیم بودن می دهد و رنگ مشکی حالت رونده ای دارد. نقاشی های او اکنون در نمایشگاه های زیادی به نمایش درآمده و با قیمت های بالایی به فروش رسیده است.

۲۹ ژانویه سال ۲۰۱۱، «مارک آنتونی ریکوبون» سوار بر خودروی فورد خود شد و به تنهایی در مسیر مسابقه بین المللی دیتونا شروع به رانندگی کرد، هر چند رانندگی کردن چندان عجیب به نظر نمی رسد؛ اما **پشت فرمان نشستن ریکوبون برای همه دور از ذهن بود؛ زیرا او نابینا بود.** برای این که ریکوبون بتواند رانندگی کند، از دو تکنولوژی استفاده شده بود. اولین فناوری «درایو گریپ» نام داشت که در آن از دو دستکش استفاده شده بود. دستکش ها لرزه ای به استخوان های پایین انگشتان می فرستاد تا راننده متوجه شود تا چه حدی باید فرمان را بچرخاند. فناوری بعدی، «اسپید استریپ» نام داشت که در آن، یک بالشت روی کمر و پاهای راننده به او میزان سرعت را نشان می داد. **ریکون در سن پنج سالگی فقط ۱۰ درصد بینایی داشت و همین مقدار کم را هم با گذشت زمان از دست داد.** او که عضو فدراسیون بین المللی نابینایان است، در یک برنامه آزمایشی رانندگی شرکت کرد تا نشان دهد نابینایان هم می توانند در اجتماع، فعالیت های گوناگونی مثل افراد عادی داشته باشند و با استفاده از تکنولوژی، رانندگی ایمنی بکنند. **ریکوبون درباره رانندگی کردن یک نابینا می گوید:** «برای متقاعد افراد درباره این که یک نابینا می تواند وسیله نقلیه ای را براند، راه درازی در پیش است. ما باید به جامعه ثابت کنیم که این کار امکان پذیر است و تحقیقات در این باره همچنان ادامه دارد.»

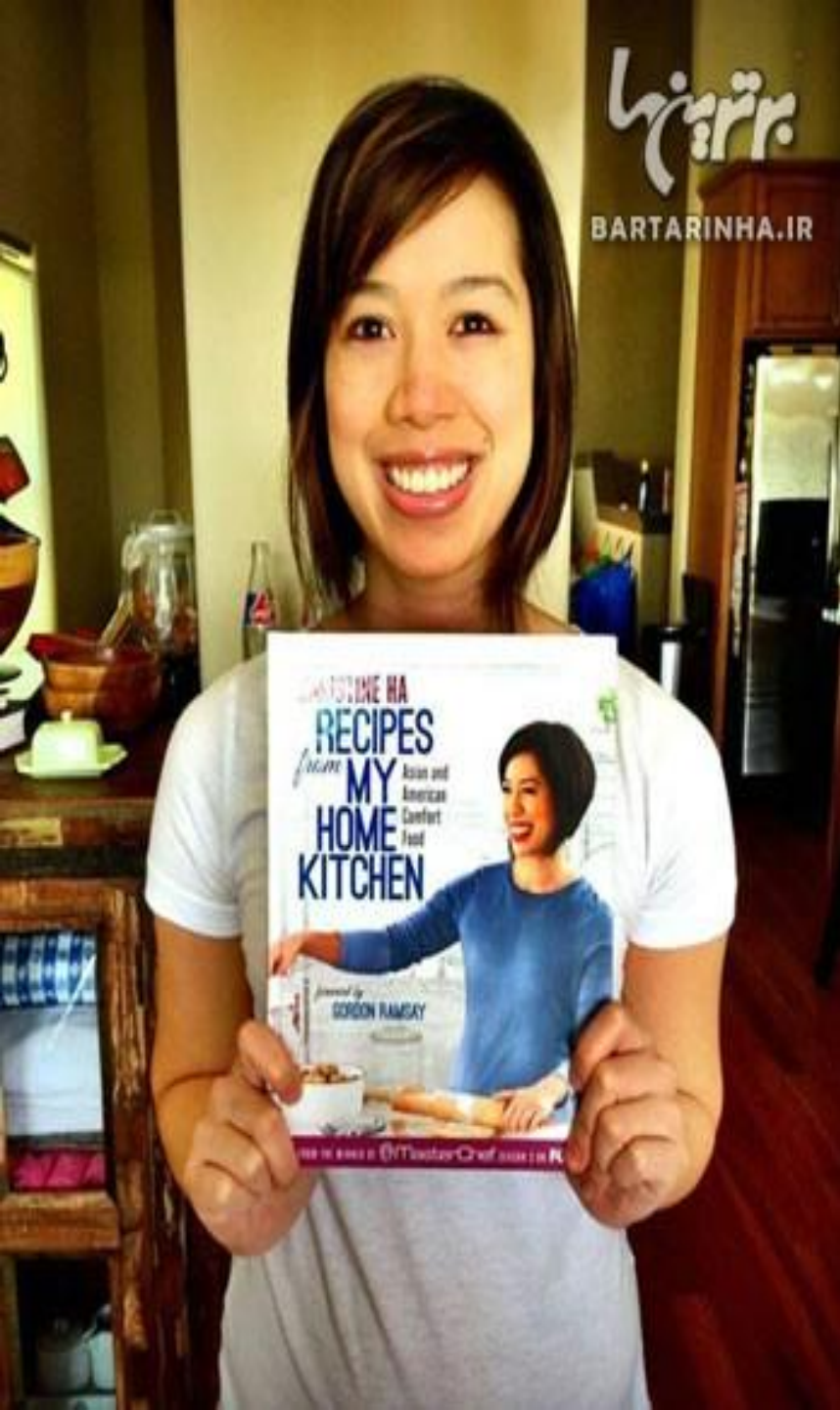

«پیت ایگرت» در رشته مجسمه سازی و طراحی صنعتی، کلاس های آموزشی دارد . اولین بار زمانی که او تصمیم گرفت در رشته معماری دانشگاه ییل ادامه تحصیل دهد، بیماری وراثتی او آثارش را نشان داد و خیلی زود باعث شد بینایی اش را از دست بدهد. **ایگرت با وجود این که بینایی اش را از دست داده بود، سرگرمی عجیبی را برای خودش مهیا کرد. او با دوربین «مامیافلکس» خود به عکاسی روی آورد. او در این روش تصویری را که قصد عکس گرفتن از آن را دارد ، در ذهن خودش مجسم می کند و با کمک حواس شنوایی، لامسه و تصوراتی که از قبل در ذهن خود درباره اجسام دارد عکس دلخواهش را می اندازد.**

موج سواری بدون دید. «درک رابیلو» به طور مادرزادی، با بیماری آب سیاه چشم متولد شد. در این بیماری به علت افزایش شدید فشار مایع درون چشم، دید از بین می رود. هر چند بینایی رابیلو، مانع از انجام بیشتر کارهای مورد علاقه او می شد؛ اما وقتی او به سن ۲۰ سالگی رسید، تصمیم گرفت به یکی از سرگرمی های مورد علاقه اش، یعنی موج سواری بپردازد. رابیلوی برزیلی درباره موفقیتش در موج سواری می گوید:

«به کمک خداوند، هر چیزی امکان پذیر است.» رابیلو اگرچه به جای استفاده از پنچ حس، از چهار حس خود کمک می گیرد، اما یک موج سوار حرفه ای است و برنامه مستندی از او به نام «در وراي بينايي» ساخته شده است.

آشپزی با چشم بسته . سرآشپزها به حس چشایی و بویایی خود، اعتماد بسیاری دارند، خصوصا این که اگر **سر آشپز نابینا** هم باشد. «**کریستین ها**» که در مسابقه آشپزی تلویزیونی **مستر چیف سال ۲۰۱۲** برنده شد، در سال **۲۰۰۴** دچار «سندرم دویک» شد. این بیماری عصبی چشم و نخاع او را درگیر کرد و باعث نابینایی اش شد. کریستین رفته رفته بینایی خود را از دست داد تا این که سال **۲۰۰۷** کاملا نابینا شد. کریستین که تا آن زمان به هیچ عنوان آشپزی را به طور حرفه ای دنبال نکرده بود، به دنیای خوش رنگ و لعاب غذاها روی آورد. او در این باره می گوید: «برای این که بتوانم آشپزی کنم، باید به حس های دیگرم مثل بویایی تکیه می کردم و از همه مهم تر این که، مواد اولیه یک غذا چگونه باید باشد، برای انجام این کار می بایست ذهنم را به طرز خاصی سازمان دهی می کردم تا دچار اشتباه نشوم.»

شناگر معلول اسپانیایی در حال حمل پاهایش

www.RozanehOnline.com

"پری" زن ۳۳ ساله در هرات افغانستان که دستانش را در حمله هوایی ارتش سرخ شوروی در دهه ۱۹۸۰ از دست داده، در حال جارو کردن خانه اش است.

نقاش بدون دست . آنجی دِ راموس دختر ۳۰ ساله فیلیپینی که فاقد بازو و دست است از پاهایش برای نقاشی در مرکز معلولان سن خوزه در مانیل استفاده می کند.

هلن کلر در توصیف معلم خود . به عمق
نومیدی رسیده بودم و تاریکی جتر خود
را بر همه چیز کشیده بود که عشق از
راه رسید و روح مرا رهایی بخشید.
فرسوده بودم و خود را به دیواره زندانم
می کوبیدم. حیاتم تهی از گذشته و
عاری از آینده بود و مرگ موهبتی بود
که مشتاقانه خواهانش بودم. اما کلامی
کوچک از انگشتان دیگری ریسمانی شد
در دستانم. به آن ورطه پوچی پیوند
خورد و قلبم با شور زندگی شعله ور شد.
معنای تاریکی را نمی دانم ، اما آموختم
که چگونه بر آن غلبه کنم.

وقتی «مارلارونیان» ۹ ساله بود، دچار نوعی بیماری شد که بینایی مارلا را برای همیشه از او گرفت، اما نابینا شدن مارلا باعث نشد تا او از رسیدن به آرزوهایش دست بردارد. سال ۱۹۸۷ او برای ادامه تحصیلات به دانشگاه سن دیگو رفت. از همان جا بود که مارلا در مسابقات مختلف ورزشی شرکت کرد. او در مسابقات پارالمپیک تابستانی سال ۱۹۹۲، برنده چهار مدال طلا شد و در مسابقات پارالمپیک سال ۱۹۹۶ مدال نقره را از آن خود کرد. پس از همه این موفقیت ها، مارلا که یک دونده حرفه ای شده بود، در بازی های پان امریکن سال ۱۹۹۹ که یک رویداد چند ورزشی است و از سراسر آمریکا در آن شرکت می کنند، در مسابقه دو ۱۵۰۰ متر برنده شد و سال بعد نفر هشتم مسابقات المپیک ۲۰۰۰ شد.

پاسخ زیبا . آرتور اش " تنیس باز برتر جهان که در دوران بازی خود موفق به دریافت ۳ بار عنوان قهرمانی مسابقات بزرگ جهانی معروف به گرند اسلم شد؛ در سال ۱۹۸۳ به دلیل دریافت خون آلوده مبتلا به بیماری ایدز شد.

هواداران این ورزشکار از سراسر دنیا نامه های همدردی و اظهار تأسف خود را برای او می فرستادند.

متن یکی از نامه ها این چنین بود:

{ چرا خدا تورا برای این بیماری انتخاب کرد؟ }

پاسخ زیبا و عمیق او این بود:

در دنیا ۵۰۰۰۰۰۰۰ کودک بازی تنیس را آغاز می کنند.

۵۰۰۰۰۰۰ نفر یاد می گیرند چطور تنیس بازی کنند.

۵۰۰۰۰۰ نفر تنیس را در سطح حرفه ای یاد می گیرند.

۵۰۰۰۰ نفر پا به مسابقات می گذارند.

۵۰۰۰ نفر سرشناس می شوند.

۵۰ نفر به مسابقات جهانی راه پیدا می کنند.

۴ نفر به نیمه نهایی می رسند.

و ۲ نفر به فینال....

و آن هنگام که جام قهرمانی را روی دستانم گرفته بودم ؛ هرگز نگفتم: خدایا چرا من؟

امروز هم که از این بیماری رنج می کشم، هرگز نمی گویم: خدایا چرا من؟

اراده ای فوق العاده

MEHR

Photo: Mahsa Jamali

MEHR NEWS AGENCY

MEHR

Photo: Mahsa Jamali

MEHR NEWS AGENCY

زیباترین دانش آموز چینی . باشگاه خبرنگاران: تعریف زیبایی بسیار گسترده است و شاید اولین معنی که به ذهن ما می رسد معنای ظاهری آن باشد. همه با دیدن این کلمه زیبایی را تنها در چهره می بینیم اما گاهی این درون و اعمال انسان است که زیبایی یک فرد را می سازد و این زیبایی هیچگاه از بین نمی رود. "هی کن جیاو" دختر بچه ۱۳ ساله است که در منطقه "هونان" در چین زندگی می کند و از او می توانیم به عنوان یک مثال درست از انسان پاک و درست یاد کنیم و دوستی را به معنای کامل تمام کرده است تا حالا مردم چین به او لقب "زیباترین دانش آموز چین" را بدهند. داستان از این قرار است که سه سال پیش و زمانی که "کن جیاو" تنها ۹ سال سن داشت متوجه شد که بهترین دوستش بر اثر یک بیماری قدرت حرکت را از دست داده است و دیگر نمی تواند راه برود به همین خاطر توانایی حضور در مدرسه را ندارد و از آنجایی که خانواده اش بضاعت مالی خوبی ندارند قادر به گرفتن سرویس مدرسه یا کلا حمل و نقل او به مدرسه نیستند. **این دختر اما رفیق صمیمی خود را رها نکرد و از سه سال پیش تا به حال هر روز او را پشت خود حمل می کند و به مدرسه می برد. او در تمام این سه سال مسیری ۶ کیلومتری تا مدرسه را پیموده است و همکلاسی و دوست صمیمی خود را به کلاس ها رسانده.** این دختر باعث شد تا رسانه های چینی به او لقب "زیباترین دانش آموز چین" را بدهند و حالا مسئولین برای آن ها یک صندلی چرخ دار تهیه کرده اند و "کن جیاو" هر روز او را با صندلی چرخ دار به مدرسه می برد سپس دوستش را بغل می کند به طبقه دوم می برد. او در مورد کار خود می گوید: "من به دوستانم علاقه دارم و به هیچ عنوان برای دیده شدن این کار را انجام نداده ام. من دوست ندارم کلاس را بدون او بینم و برای اینکه روز خوبی داشته باشم حتما باید همراه او باشم."

www.yjc.ir

www.yjc.ir

www.yjc.ir

مردی که با پاهایش کاری می کند که ما با ۴ تا دست هم نمی توانیم! .
پیتر لانگ استاف ۴۸ ساله یک سند زنده ای است از اینکه آرزو و امید می تواند بر هر چیزی چیره شود. **اگرچه او ۲ دست ندارد اما او تابلوهایی را می کشد که ما با چهار تا دست هم نمی توانیم.** از وقتی که به یاد می آورد همیشه از پاهایش استفاده می کرده است. او بد شانس آورده بود و وقتی متولد شد که مادرش دچار بیماری تالیدومید شده بود که باعث دفورم شدن جدی نوزاد می شود و پیتر نیز به شدت آسیب دید. خوشبختانه این معلولیت جدی آرزو های این هنرمند را تحت تاثیر قرار نداد و از سن کم شروع به تلاش کردن کرد و فهمید که چگونه با پاهایش کار کند. حالا او می گوید که پای راستش درست مثل دست راست یک شخص معمولی کار می کند. او می تواند در را باز کند، و همه کار ها را با یک پا انجام دهد. قبل از روی آوردن به هنر، پیتر در یک مزرعه پرورش خوک کار می کرد و تراکتور می راند و حیوانات را نگهداری می کرد. او از این کار استعفا داد و به هنر روی آورد. او سریع در یک جنبش به نام "هنرمندانی که با دهان و پا کار می کنند" نام نویسی کرد و حالا کار های او در همه جای دنیا نمایش داده می شود. پیتر در کشیدن منظره تخصص دارد و همچنین کارتهای کریسمس درست می کند.

تلاش و پشتکار، رمز موفقیت معلولی که تنها با دست هایش رانندگی می کند. سنندج - ایرنا - یک معلول جسمی - حرکتی سنندجی که بدون استفاده از پاها و تنها با کمک دست هایش رانندگی می کند معتقد است: تلاش و پشتکار تنها راه موفقیت جامعه معلولین است. به گزارش ایرنا، **افروز نصرتی** روز دوشنبه در گفت و گو با ایرنا افزود: **انسان باید همیشه مثبت اندیش و امیدوار باشد و به جای توجه به محدودیت ها به توانمندی ها و استعدادهايش فکر کند. وی استعدادهای معنوی و خدادادی را بزرگترین سرمایه انسان دانست و گفت: معلولان با رشد و پرورش خلاقیت ها می توانند بر مشکلات خود فایق آیند.** این معلول جسمی حرکتی یادآور شد: اگر معلولی تلاش کند معلولیت خود را به توانمندی بدل کند، نگرش مردم از حیث شخصیتی و روحی نسبت به وی تغییر می کند. نصرتی داشتن علاقه و پشتکار، توکل به خدا و حمایت های مادرش را رمز موفقیتش دانست و گفت: من به عنوان یک معلول موفق و کارآفرین در جامعه احساس ارزش می کنم. وی به افراد معلول توصیه کرد: از خانه نشینی و انزوا دوری کنند و سعی کنند در اجتماع حضور داشته باشند. نصرتی یادآور شد: معلولان نباید هیچگاه از الطاف خداوند نا امید شوند، بلکه با تصمیم قاطع و پشتکار در جهت رشد خلاقیت، کارآفرینی و جبران محدودیت ها تلاش کنند. به گفته وی هر ساله با حمایت سازمان بهزیستی، نمایشگاه هنرهای دستی را در سنندج دایر می کند و در نمایشگاه عرضه هنرهای دستی تهران نیز هنرهای خود را به نمایش گذاشته است. وی حمایت سازمان بهزیستی از معلولان کارآفرین را مطلوب ارزیابی کرد و گفت: این سازمان تاکنون حدود ۷۰ میلیون ریال تسهیلات در راستای اشغالزایی به وی پرداخت کرده است. **نصرتی همچنین خواستار تغییر نگرش مردم و جامعه نسبت به معلولان شد.** وی در ادامه علت معلولیتش را ناشی از قصور **کادر درمانی پزشکی و تزریق آمپول اشتباه در دوران کودکی دانست و گفت:** هم اکنون پای راستش دچار معلولیت شده است اما با وجود معلولیت به موفقیت های زیادی دست یافته است. نصرتی از سال ۷۸ فراگیری هنرهای دستی را آغاز کرده و تاکنون موفق به کسب مربیگری صنایع دستی، مربیگری دوخت های تزئینی، دیپلم گلدوزی، دیپلم خیاطی، دیپلم کامپیوتر، دیپلم عروسک سازی، دیپلم گل سازی، اخذ گواهینامه رانندگی و اخذ مدرک بین المللی کارآفرینی شده است.

زن معلول چتر باز شد . یک زن معلول ۴۴ ساله که از ۵ سالگی آرزوی پرواز و پریدن با چتر در آسمان را داشت، به آرزویش رسید. این زن که **مینا کاکالانین** نام دارد، پس از سقوط آزاد و پرواز با چتر گفت: **وقتی بچه بودم اعتقاد داشتم مردم وقتی بزرگ شوند، می‌توانند پرواز را بیاموزند.** اما مادر بزرگم می‌گفت: وقتی بزرگ شوی خواهی فهمید که مردم نمی‌توانند پرواز کنند، اما حالا بزرگ شده‌ام و پرواز می‌کنم. نمی‌دانم چرا مادر بزرگم می‌خواست مانع از رسیدنم به آرزویم شود. به گزارش سایت نورترن لایف، این زن چند سال پیش در حادثه تصادف با موتورسیکلت از ناحیه ۲ پا به شدت آسیبی دید که تلاش پزشکان برای معالجه او بی‌ثمر ماند و در سال ۲۰۰۵ از هر دو پا فلج شد. او دو پسر نوجوان دارد و سقوط آزاد را با کمک دو فرزندش با موفقیت انجام داد.

جانانان که ناشنوا
متولد شده است
بعد از عمل
جراحی برای
اولین بار صدای
مادرش را
میشنود. پستانک
پس از شنیدن
صدای مادر از
شدت هیجان از
دهانش می افتد
پدر از این لحظه
پیادماندنی
فیلمبرداری
میکند...
مادر: سلام.
پستانک از دهان
کودک می افتد.
جانانان با دهانی
باز متعجب و
شگفت زده
مادرش را نگاه
میکند!
مادر: صدای منو
می شنوی؟
جانانان لبخندی
میزند.
مادر: سلام عزیزم.
صدا رو میشنوی؟!
کودک و مادر هر
دو میخندند...

هنرمند معلول چینی . همشهری آنلاین:
هنرمند معلول چینی، **شی فو** کاراکترهای "فن
جینگ" یا "با شجاعت پیش رفتن" را می
نویسد، در حالیکه گروهی از مردم در یک
گذرگاه زیرزمینی در منطقه فروشگاه
شیدان در پکن پایتخت چین او تماشا می
کنند. افراد معدودی حتی با دست‌های سالم
می‌توانند در به مقام استادی در هنر
خوشنویسی چینی برسند، و عده بسیار کمتری
با پاهای‌شان به این مهارت می‌رسند. این
هنرمند ۳۴ ساله که نامش به معنای "**در
جستجوی خوشبختی**" است، چهره‌آشنایی در
گذرگاه‌های زیر زمینی منطقه فروشگاه
شیدان یا پیاده‌روهای توریستی هوهای در
پکن است. رهگذران شیفته نمایش ماهرانه
هنر خوشنویسی او که فقط با پاهایش انجام
می‌دهد، می‌شوند. **شی در جامعه‌ای زندگی**
می‌کند که از لحاظ زیربنایی و حمایت کمک
چندانی در اختیار افراد معلول نمی‌گذارد، و
معلولان اغلب با تبعیض روبرو هستند.

مشکلات لنگ درازترین دختر جهان . برخی بر این باورند که دختر روسی به نام اناستازیا با درازی یا حدود ۱ متر و ۷۳ سانتی متر لنگ درازترین دختر دنیاست. اما اخیرا خانمی در بریتانیا پیدا شده که مدعیست پاهای او ۱۲ سانتی متری از او بلندتر است. خانم الکساندرا روبرتسون اهل بلک پول بریتانیا می گوید درازی پاهای او حدود یک متر و ۸۶ سانتی متر است. الکساندرا در رشته موسیقی تحصیل می نماید. او می گوید شاید سال آینده لنگ درازترین دختر دنیا لقب بگیرم. اما هر چه هست او توانسته در ناحیه بلک پول جایزه لنگ درازترین دختر ۱۸ ساله را از آن خود نماید. پاهای دراز او هر چند برخی مواقع برایش سودمندند اما مشکلاتی را هم برایش بوجود آورده اند. به گزارش پارس ناز او می افزاید من تصور می کنم گاهی اوقات مردان هم به من خیره می شوند و از من وحشت دارند هر چند همیشه اینطوری نیست. برخی از افراد از من می پرسند اهل اسکاتلندی من در جوابشان سری تکان می دهم و می گویم خیر. فقط پاهایم مرا قدبلند نموده است و گرنه سایر اندام بدنم اینطوری نیست. الکساندرا در ادامه می گوید لنگ درازی در خانواده ما موروثی است خواهر بزرگترم لورنا ریکرافت ۳۳ ساله هم قدی مشابه من دارد. مشکل عمده من پیدا کردن لباس در حد و اندازه های من است. وقتی پای شما یک متر و ۸۶ سانتی متر باشد در پیدا کردن لباس به اندازه سایز خودتان با مشکل مواجه می شوید.

لودویگ وان بتهوون (معلولیت شنوایی داشت) (به آلمانی: (Ludwig van Beethoven متولد ۱۶ دسامبر ۱۷۷۰ - درگذشته ۲۶ مارس ۱۸۲۷) یکی از موسیقیدانان برجسته آلمانی بود که بیشتر زندگی خود را در وین سپری کرد. بتهوون به عنوان بزرگ‌ترین موسیقیدان تاریخ همیشه مورد ستایش قرار گرفته است. بتهوون در شهر بن آلمان متولد شد. پدرش یوهان وان بتهوون اهل هلند (فلاندر آن زمان) بود و مادرش ماگدالنا کوریچ وان بتهوون تبار اسلاو داشت. اولین معلم موسیقی بتهوون پدرش بود. پدرش، یوهان، یکی از موسیقیدانان دربار بن بود. او مردی الکلی بود که سعی می‌کرد بتهوون را به‌زور کتک، به عنوان کودکی اعجوبه همانند موتزارت به نمایش بگذارد. هرچند استعداد بتهوون به‌زودی بر همه آشکار شد. بعد از آن بتهوون تحت آموزش کریستین گوت‌لوب نیفه قرار گرفت. بتهوون در سال ۱۷۹۲ به وین نقل مکان کرد و تحت آموزش یوزف هایدن قرار گرفت؛ ولی هایدن پیر در آن زمان در اوج شهرت بود و به قدری گرفتار، که زمان بسیار کمی را می‌توانست صرف بتهوون بکند. به همین دلیل بتهوون را به دوستش یوهان آلبرشتسبرگر معرفی کرد. زندگی او به عنوان موسیقیدان به سه دوره «آغازی»، «میانی»، و «پایانی» تقسیم می‌شود:

دوره آغازی

در دوره آغازی (که تقریباً از سال ۱۸۰۲ آغاز می‌شود) کارهای بتهوون تحت تأثیر هایدن و موتسارت بود

دوره میانی

دوران میانی مدتی پس از بحران روحی بتهوون که به‌خاطر ناشنوایی‌اش در او ایجاد شده بود، شروع شد. آثار بسیار برجسته‌ای که درون‌مایه اکثر آنها شجاعت، نبرد و ستیز است، در این دوران شکل گرفتند.

دوره پایانی

دوره پایانی فعالیت‌های بتهوون از سال ۱۸۱۶ میلادی به بعد می‌باشد. آثار دوران پایانی بسیار قابل ستایشند و آنها را می‌توان عمیقاً متفکرانه و به‌تمامی بیانگر سیمای شخصی خود او توصیف کرد.

نکته ی جالب :

بتهوون بیشتر اوقات با خویشاوندان و بقیه مردم نزاع و با آنان به تلخی برخورد می‌کرد. شخصیت بسیار مرموزی داشت و برای اطرافیانش به مانند یک راز باقی ماند. لباسهایش اغلب کثیف و به‌هم‌ریخته بود.

منبع: ویکیپدیا

آندریا بوچلی . خواننده نابینای اپرای اهل ایتالیا است. برخی کارهای او در ایران نیز منتشر شده است. آندریا بوچلی متولد ۲۲ سپتامبر ۱۹۵۸ است. او در روستایی در شهر لایاتیکو در توسکانی بدنیا آمد. او در همان کودکی از تنبلی چشم زجر می کشید. آندریا در ۶ سالگی به دلیل علاقه فراوان به موسیقی در آموزشگاهی به یادگیری پیانو پرداخت و همزمان به اپرا روی آورد. او در کنار علاقه اش به موسیقی، ورزش را نیز دنبال می کرد و طی بازی فوتبال در سن ۱۲ سالگی با اصابت توپ به چشمش بینایی خود را کامل از دست داد. او پس از این موضوع تصمیم می گیرد با اینکه به پیانو، فلوت و ساکسیفون تسلط داشت در مدرسه نابینایان ادامه تحصیل دهد. او در حقوق دکترای خود را نیز دریافت کرد. اما دوباره به موسیقی روی آورد.

افتخارات

- * اولین جایزه خود را در سال ۱۹۶۸ در سن ده سالگی دریافت نمود.
- * در سال ۱۹۷۰ در سن ۱۲ سالگی برای اجرای اثری جایزه ای دریافت کرد
- * مدتی با لوچیانو پواروتی همکاری داشت.
- * در سال ۱۹۹۳ در جشنواره موسیقی سانرموی برنده رکورد جایزه تازه واردان شد
- * آهنگهای او تا دو هفته متوالی در صدر پر فروش ترین آلمان، ایتالیا، فرانسه، هلند و بلژیک قرار گرفت.
- * او با اولین آلبوم حرفه ای خود برنده جایزه صفحه طلایی شد.
- * در سال ۱۹۹۷ جایزه اکو را با همکاری با سارا برایتمن دریافت کرد.
- * او در سال ۱۹۹۸ جایزه بهترین موسیقی دان کلاسیک و خواننده ایتالیایی رادر جشنواره موسیقی جهان در مونت کارلو دیافت کرد.
- * در مراسم جوایز گرمی و اسکار بهترین ترانه متن بود، ترانه **The Prayer** که در فیلم انیمیشن **Quest for Camelot** برادران وارنر از آن استفاده شد و جایزه گلدن گلاب را نصیب بوچلی کرد.
- * در جشن هنر سالیانه سلطنتی در انگلیس به دعوت ملکه الیزابت برنامه اجرا کرد.
- * در مراسم سالیانه (**INIAF** انجمن ملی ایتالیا و آمریکا)، بوچلی همراه با ارکستر جوانان انستیتو بوچرینی برنامه ای به همین مناسبت اجرا کردند که این مراسم از طریق ماهواره پخش شد.
- * در سال ۲۰۰۲ جایزه بهترین هنرمند ایتالیایی و بهترین آهنگ ساز کلاسیک را تصاحب کرد

علیرضا احمدی بازیکن بسکتبال با ویلچر ایرانی است. به او لقب‌هایی چون «اولین لژیونر بسکتبال با ویلچر ایران» و «امتیازآورترین بازیکن تیم بسکتبال با ویلچر ایران» و «علی دایی ورزش‌های معلولین» داده‌اند. علیرضا احمدی اولین لژیونر ورزش‌های معلولین است.

زندگی

احمدی متولد ۳ مرداد سال ۱۳۵۶ در شهر زنجان است و فعالیت ورزشی خود را در سال ۱۳۷۱ شروع کرد. از سال ۱۳۷۵ در تیم‌های ملی جوانان و بزرگسالان بسکتبال با ویلچر حضور داشته و در سال ۱۳۸۱ بعنوان بهترین بازیکن قاره آسیا و اقیانوسیه برگزیده شد. از سال ۱۳۸۲ در لیگ حرفه‌ای سری آ ایتالیا در باشگاه‌های میلان و بندر تورس و ایالت لاتزیو ایتالیا بوده علیرضا احمدی در اوایل سال ۲۰۱۳ میلادی به دعوت تیم بیلباو اسپانیا عازم این کشور شد که تجربه ای جدید برای این بازیکن بسکتبال با ویلچر ایرانی می باشد.

افتخارات

حضور در ۲ دوره مسابقات پارالمپیک آتن، کاپیتان تیم ملی ایران در مسابقات پارالمپیک پکن قهرمان بازی‌های آسیایی مالزی سال ۲۰۰۶، نایب قهرمان مسابقات منطقه‌ای داروین استرالیا، قهرمان مسابقات منطقه‌ای آفریقا در ژوهانسبورگ آفریقای جنوبی، بیش از ده‌ها قهرمانی در مسابقات و تورنمنت‌های بین‌المللی در کارنامه این ورزشکار معلول ایرانی می‌باشد. قهرمان سوپر جام باشگاه‌های ایتالیا با تیم میلان از افتخارات باشگاهی ایشان است.

ایرنه ویلا. در
نوجوانی در اسپانیا
به خاطر یک انفجار
تروریستی هر دو
پایش و چهارتا
انگشت دست چپش
را از دست داد. ولی
الان ورزشکار
(اسکی) و نویسنده
است. ازدواج کرده و
تازه بچه دار هم شده
است

از سال ۱۹۹۸ قهرمان
دوی سرعت
پارا المپیک، **ایمی**
مالینز، در مورد شکستن
رکورد در حرفه خودش
(دویدن) و این که
چطور **پاهای مصنوعی**
عجیبش از جنس الیاف
کربن (که آن موقع فقط
نمونه آزمایشی بودند)
کمکش کردند تا از خط
پایان بگذرد، صحبت
می کند.

زنی شگفت انگیز با 24 پا، **Aimee Mullins**،
بازیگر و ورزشکار با دوازده جفت پاهای مصنوعی
خارق العاده فعالیت می کند. پروتزهای او که حتی 15
سانتیمتر بلندتر است زیبا و چالاک ساخته شده اند.
حال امی درک ما را از قابلیت های بدن انسان تغییر
داده است. قدرت نیروی اراده و حیات در این زن
بی نهایت است.

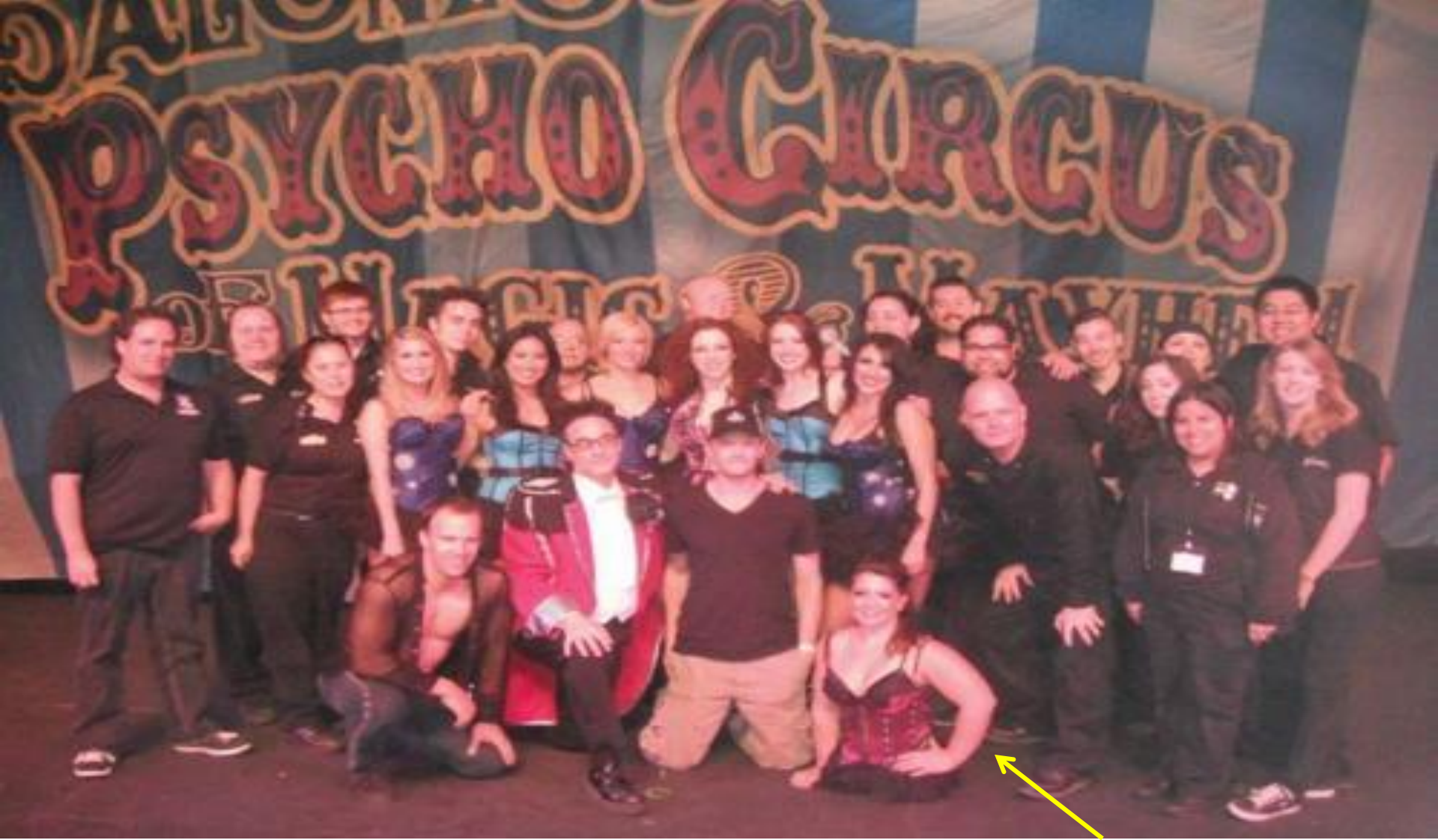

صعود ورزشکار معلول از برج میلاد با یک دست

بعد از مسابقه او در المپیک ، عکسی قدیمی از وی در کنار کودکی بدون دو دست و دو پا در اینترنت پخش شد که توجه بسیاری را به خود جلب کرد. برخی از سایت ها با انتشار مجدد این عکس نوشتند: این عکس به یادمان می آورد ارزش کاری که او برای دیگر افراد قطع عضو انجام داده، بی نهایت است. از این به بعد هر کسی در دنیا که دست یا پا ندارد کافی است نگاهی به پیستوریوس بیندازد و با خود بگوید: 'اگر او می تواند پس من هم می توانم!' 'الی چالس' نام دختر خردسالی است که در عکس با پیستوریوس مسابقه می دهد. او مردی را در کنار خود می بیند که مثل او است اما محدودیت ها را نپذیرفته است.

خانم **jennifer bricker** علاوه بر قهرمانی در مسابقات پارالمپیک و کسب مدال طلا در رشته ژیمناستیک در کمپانی وال دیرنی بزرگترین کمپانی انیمیشن سازی جهان در ایالات متحده مشغول به کار است

photo: Webb Chappell

Hugh Herr with Aimee Mullins, a Paralympic athlete and model, and veteran journalist, John Hockenberry

اینا پروتزهای مختلفه خانم (**aimee mullins**) وسط عکس هست. دونده ، بازیگر و مدل امریکایی است .

به گزارش مشرق، در المپیک لندن دو ورزشکار خاص هم حضور دارند که به نمادی از تلاش و مقاومت تبدیل شده‌اند. به طور طبیعی ناتالیا پارتیکا از لهستان و اسکار پیستوریوس از آفریقای جنوبی به دلیل نقص عضو باید در پارالمپیک حضور می‌یافتند اما این دو با تلاشی ستودنی موانع را از پیش رو برداشتند و در المپیک لندن حضور یافته‌اند. ناتالیا پارتیکا؛ دومین حضور در المپیک آنچه که در مورد ناتالیا پارتیکا خیره‌کننده است این نیست که در مسابقات المپیک به رقابت می‌پردازد. بلکه این موضوع است که او با وجود معلولیتش قادر است به خوبی تنیس روی میز بازی کند و یک رقیب جدی در مسابقات حرفه‌ای باشد. پارتیکا بدون ساعد و دست راست متولد شده است و مشکل او ارثی است. این ورزشکار ۲۳ ساله، همراه با اسکار پیستوریوس یکی از دو ورزشکاری است که هم در مسابقات المپیک و هم در مسابقات پارالمپیک به رقابت می‌پردازند. هر چند که او هرگز در مسابقات المپیک مدال نگرفته است اما در رقابت‌های پارالمپیک ۲۰۰۴ و ۲۰۰۸ صاحب مدال طلای انفرادی و مدال نقره تیمی شده است. رویای تنیس روی میز پارتیکا از زمانی آغاز شد زمانی که آرزو می‌کرد تا خواهر بزرگترش را شکست دهد. در ۷ سالگی او به همراه خواهر بزرگترش، ساندرایا به سالن تنیس روی میز در جیدانسک لهستان رفت و تمریناتش را آغاز کرد. او با دست چپش راکت را می‌گیرد و با استفاده از خم کردن آرنج دست راستش توپ را برای سرویس نگه می‌دارد. پارتیکا در این باره می‌گوید: "خیلی زود تمرین دهنده خواهرم به من گفت که با خواهرم به طور جدی شروع به کار کنم. این واقعا من را هیجان زده کرد. ما در خانه بازی می‌کردیم، توپ را به دیوارها می‌زدیم و روی میز آشپزخانه بازی می‌کردیم." در ۱۱ سالگی پارتیکا اولین مسابقه پارالمپیک خود را برای کشور لهستان تجربه کرد. او جوانترین فردی بود که در المپیک به مسابقه می‌پرداخت. گرچه او در رقابت‌های پارالمپیک ۲۰۰۰ شکست خورد، لیاقت آن را داشت که در آتن مسابقه دهد. او اولین مدال خود را در همین رقابت‌ها کسب کرد. پارتیکا می‌گوید: "من رویای آن را دارم که در المپیک هم آنچه را که در پارالمپیک به دست آورده‌ام، کسب کنم. اما همچنان یک جاده طولانی در پیش روی من است." پارتیکا در المپیک لندن در بخش انفرادی به جمع ۳۲ پینگ‌پنگ‌باز برتر المپیک پیوست اما در این مرحله حذف شد. در بخش تیمی هم تیم لهستان با حضور او در مقابل سنگاپور شکست خورد و از دور رقابت‌ها حذف شد اما ناتالیا نشان داده که رویای او برای کسب مدال در المپیک پایان نمی‌گیرد

ماجرای عشق راننده مسابقات رالی به سرباز نقص عضو

ماجرای عشق راننده مسابقات رالی به سرباز نقص عضو. این سرباز ۲۹ ساله انگلیسی "تام نیت وی" نام دارد که دو پا و یک دست خود را در افغانستان از دست داده است. اعلانه شدید یک راننده مسابقات رالی (راشل) به این سرباز آنها را به یک سوژه رسانه ای تبدیل کرد. او در یک انفجار در سال ۲۰۰۸ در افغانستان دو پا و یک دست خود را از دست داد و ماهها طول کشید تا بتواند با اندامهای مصنوعی، خود را

به زندگی عادی بازگرداند. **او میگوید همیشه به این مسئله فکر میکردم که، آیا زنی پیدا میشود که مرا با این اندامهای مصنوعی دوست داشته باشد و عاشق من**

باشد. آنها در یک مسابقه رالی که توسط یک موسسه خیریه نظامی برگزار میشد با هم آشنا شدند. راشل در این رابطه میگوید: **من از همان ابتدای ملاقات به او علاقه مند شدم اما همیشه نگران بودم که او تصور کند از روی ترحم به او نزدیک میشوم.** او اضافه میکند: تام با همه مردانی که سابقا دیده ام فرق دارد. او باعث شده است هر مرد دیگری در نظر من کسل کننده به نظر برسد. علاقه راشل به تام از یک نوع علاقه اسپیشالی ویژه است که نمونه های فراوانی از آن در دنیا وجود دارد.

یکی از افرادی که عزم بسیار زیادی برای رسیدن به کتاب رکوردهای گینس کرده است "جرمی کمپل" است. این جوان که از ناحیه یک پا معلول است چندین سال پیش تصمیم گرفت اولین معلولی باشد که بدون یک پای حقیقی در پرتاب دیسک مدال می آورد. او پس از سال ها تلاش توانست در المپیک ۲۰۰۸ در حالی که یک پای مصنوعی داشت به مدال طلای پرتاب دیسک برسد. نکته اصلی در مورد معلولیت او این است که از همان بدو تولد بدون پای راست بدنیا آمده است.

داستانی واقعی. چند سال پیش در جریان بازی های پارالمپیک (المپیک معلولین) در شهر سیاتل آمریکا ۹ نفر از شرکت کنندگان دوی ۱۰۰ متر پشت خط آغاز مسابقه قرار گرفتند. همه این ۹ نفر افرادی بودند که ما آنها را عقب مانده ذهنی و جسمی می خوانیم. آنها با شنیدن صدای تپانچه حرکت کردند. بدیهی است که آنها هرگز قادر به سریع دویدن نبودند و حتی نمی توانستند به سرعت قدم بردارند بلکه هر یک به نوبه خود با تلاش فراوان می کوشید تا مسیر مسابقه را طی کرده و برنده مدال پارالمپیک شود. ناگهان در بین راه مچ پای یکی از شرکت کنندگان پیچ خورد. این معلول ذهنی یکی دو تا غلت روی زمین خورد و به گریه افتاد. هشت نفر دیگر صدای گریه او را شنیدند، آنها ایستادند، سپس همه به عقب بازگشتند و به طرف او رفتند. یکی از آنها که مبتلا به سندروم "دان" -عقب ماندگی شدید جسمی و ذهنی - بود، خم شد و او را بوسید و گفت: این دردت رو تسکین میده!!! سپس هر ۹ نفر بازو در بازوی هم انداختند و خود را قدم زنان به خط پایان رساندند... در واقع همه آنها اول شدند. تمام جمعیت ورزشگاه به پا خواستند و ۱۰ دقیقه برای آنها کف زدند.

نمیدانم شاید این جمله ام خیلی بدبینانه باشد ولی: گویا در این زمانه عاقل بودن را فقط در پشت پا زدن به یکدیگر برای رسیدن به خط پایان میدانیم. پایانی که برای رسیدن به آن بجای نقد تخریب میکنیم بجای مزاح و شوخی ترورشخصیتی میکنیم بجای اظهار نظر و مشاوره نظر و فرمان را تحمیل میکنیم عقلانیت خود را برتر از همه میدانم ولی فراموش کرده ایم همه چیز را همگان میدانند... و زندگی در جریان است ...

"جسیکا لانگ" متولد سیبری است او با نقص عضو مادرزادی در ناحیه پا به دنیا آمده است. به صورتیکه هنگام تولد بدون مچ پا و پاشنه و چندین استخوان مهم در ساق پا متولد شده است. **مادر و پدر واقعی او وی را رها کرده و به یتیم خانه سپردند و مرد و زنی امریکایی او را به فرزندی قبول کردند.** او برنده ۷ مدال المپیک است که ۵ تای آنها طلاست. حالا پدر و مادر واقعی او فهمیده اند او همان دختری است که ۲۰ سال پیش آنها به خاطر معلولیت در یتیم خانه رهاش کردند. آنها اکنون سه فرزند دیگر دارند که یکی از آنها یک دختر معلول است. تا چند روز پیش آنها اطلاع نداشتند که این دختر معلول ۲۰ ساله که نقل محافل خبر ورزشی است و رکورد دار المپیک است همان دختر آنهاست. پدر و مادر جدید او با حمایت بی دریغشان از او باعث شدند او علیرغم معلولیتش تبدیل به یک ورزشکار حرفه ای شده و به یک الگو در زمینه ورزش بانوان در امریکا تبدیل شود.

او ده ها مدال جهانی دارد و قهرمان سه دوره پارالمپیک است. مادر واقعی او اکنون ۳۸ ساله است میگوید نمیتواند احساسش را در زمانیکه مجبور بود او را رها کند بیان کند و امیدوار است او درک کند وی در آن زمان با آن سن کم چه شرایطی داشته است. پدر واقعی او هم میگوید اگرچه شاید این دختر از آنها متنفر باشد اما باعث افتخار آنهاست. "جسیکا" در این رابطه میگوید من آنها را بخشیده ام و امیدوارم روزی مادر شوم و اسم مادر واقعی ام را روی دخترم بگذارم تا او بداند که من او را بخشیده ام اما نمیتوانم پیش آنها برگردم چون پدر و مادر واقعی من کسانی هستند که مرا بزرگ کرده و برایم زحمت کشیده اند.

'صادق کلهر' اسکی باز استان البرز ضمن تاکید بر اینکه نقص عضو دلیل موجهی برای دوری از میدان های ورزشی و شرکت در رقابتها نیست، گفت: به دنبال موفقیت و کسب رتبه در رقابتهای پارالمپیک ۲۰۱۴ شهر سوچی کشور روسیه است. [اسکی باز البرزی چشم به موفقیت در پارالمپیک ۲۰۱۴ روسیه دوخته است] کلهر روز چهارشنبه در گفت و گو با خبرنگار ایرنا اظهار داشت: می دانم برای تحقق این آرزوی بزرگ ورزشی باید تلاش های آموزشی و تمریناتم را دو چندان کنم اما برای دستیابی به این هدف نهایت تلاش خود را انجام خواهم داد. وی افزود: **کسب رتبه چهارم در مسابقه های اسکی کاپ آسیا** که در اسفند ماه سال ۹۰ در کشور ژاپن در رشته ماریچ کوچک و بزرگ به دست آوردم، یکی از مهمترین موفقیت ها در کارنامه ورزشی ام بوده است. کلهر اضافه کرد: همچنین سال ۲۰۰۶ میلادی با شرکت در مسابقات پارالمپیک در تورینو ایتالیا **توانستم در رشته اسلalom رتبه هفتم** را کسب کنم که از دیگر موفقیت های برون مرزی ام محسوب می شود. این اسکی باز البرزی یادآور شد: در مسابقه های کشوری که همه ساله برگزار می شود ۱۱ سال متوالی در این رشته ورزشی قهرمان شده ام. وی گفت: عامل این موفقیت ها اول توکل به خداوند متعال، برنامه ریزی و پشتکار و حمایت های خوب خانواده بویژه برادرانم محمد، عباس، حسین و باقر کلهر بوده است. وی بیان داشت: **اکنون ۳۱ سال سن دارم که از سه سالگی به ورزش اسکی پرداخته ام و ۱۵ سال قبل حین تمرین ورزش اسکی در پیست بین المللی دیزین کرج مصدوم و از آن پس با برنامه ریزی زمینه موفقیت در مسابقه های پارالمپیک را برای خودم فراهم کردم. وی ضمن تقدیر از فدراسیون اسکی و دست اندرکاران این رشته ورزشی، خواستار حمایت هرچه بیشتر ورزشکاران اسکی بویژه پارالمپیکی ها شد**

بسکتبال یکی از ورزش های بسیار سخت است که تمام مدت باید توپ را با دست کنترل کرد به همین علت داشتن دو دست قوی برای این رشته بسیار مهم است. **"باب رادسی"** البته این نکته را کمی تغییر داده است او ورزشکاری است که یک دست ندارد و البته برای دست دیگرش توانسته است یک دست مخصوص بسکتبال طراحی کند. او این روزها این دست را در اختیار دیگر دوست داران بسکتبال نیز قرار داده است.

دختری دانشجو ثابت کرد که هیچ چیز غیر ممکن نیست!! او اکنون در دانشگاه عضو تیم حمایت از تیمهای دانشگاه است. او قبل از اولین سالگرد تولدش یک پای خود را از دست داد. به گزارش ممتازنیوز پتینسن برد ، دانشجوی سال اول دانشگاه در آرکانزاس امریکاست او در کنار ۵ دختر دیگر در تیم کاروان شادی دانشگاه به حمایت از تیمهای دیگر دانشگاه میپردازد. او تمام این حرکات و فعالیتها را با یک پای مصنوعی انجام میدهد. این دختر ۱۸ ساله به نقص عضو مادرزادی در ناحیه لگن به دنیا آمد بطوریکه یک پای او کوتاهتر از پای دیگرش بود و مجبور شد قبل از اولین سالگرد تولدش پای ناقصش را عمل کند و اکنون باید از پای مصنوعی استفاده کند علیرغم این نقص عضو والدینش او را مجبور به کارهایی مثل دوچرخه سواری، بازی با بچه های هم سن و سالش و مهمتر از همه حضور در کلاسهای ژیمناستیک کردند . او به خبرنگاران گفته است والدینم همیشه مرا مجبور میکردند نهایت تلاشم را انجام دهم. آنها راه هیچ بهانه های را برای من باز نمیگذاشتند. او زمانیکه فهمید مدیر دانشگاه وی را به عنوان یکی از اعضای کاروان شادی دانشگاه پذیرفته است بسیار هیجانزده شد. مدیر دانشگاه در این رابطه میگوید: او عضو تیم دانشگاه ماست و ما همتا قدر از او انتظار داریم که از دیگر اعضا نه بیشتر و نه کمتر وی معتقد است برای به حقیقت پیوستن رویاها باید یک ذهن سالم و یک تلاش مضاعف داشت . هر چیز دیگری در زندگی مقهور این دو خواهد بود.

مدل برزیلی که دست و پاهایش را را از دست داد! چندی پیش ملکه زیبایی ۲۰ ساله "ماریانا بریدی" رویای بسیاری از زنان برزیلی بود، کسی که با نگاه زیبا و گیرایی که داشت سعی می کرد خانواده اش را از فقر و تنگدستی نجات دهد. بعد او به عفونت مجاری ادراری مبتلا شد. باکتری بسرعت پخش شد و سنگدلانه تمام بدنش را گرفت. او داروهای زیادی مصرف کرد و پزشکان برای اینکه بدنش را نجات دهند، دست ها و پاهایش را قطع کردند. وب سایت بریدی می گوید که او از سن ۱۴ سالگی مدل بود و آرزو داشت که برای خانواده اش زندگی پر از افتخاری بیافریند. پدر او یک راننده تاکسی است و مادرش خدمتکار منازل است. در سن ۱۸ سالگی، او به خوبی از راهی که باید در آینده در آن قدم بردارد مطلع بود؛ در سال ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸، او فینالیست در مسابقات ملکه زیبایی جهان شد. او قرار بود در مرحله دوم رقابت های مانکن ها در سن پائولو شرکت کند، این مدل برزیلی را "ژیسیل باندچن" سوپر مدل کشف کرد. سازمان زنان برزیل میگوید او نمونه کامل از انسان هایی بود که دقیقاً می دانند از زندگی چه می خواهند. دوره بیماری او بسیار سریع بوده است. در دسامبر گذشته، او احساس بیماری کرد و پزشکان در ایالت محلی "اسپیرو سانتو" در شمال شرقی "ریو دی جانیرو" نخست بیماری او را سنگ کلیه تشخیص دادند. او در ۳ ژانویه برای شوکی که در اثر عفونت به او دست داده بود راهی بیمارستان شد - همچنین فشار خون بسیار پایین - و عفونت او پزشکان را مجبور کرد تا دست ها و پاهایش را قطع کنند. پزشکان گفتند، برای این نوع از بیماری کار کمی می توانستند انجام دهند اما داروهای زیادی برایش تجویز کرده بودند و امیدوار بودند بهترین اتفاق ممکن برایش رخ دهد. عفونت یک کابوس وحشتناک برای همه است؛ بدن او در مقابل آخرین و نیرومندترین داروها واکنش نشان نداد در حالیکه باکتری در رگ هایش از سر تا پنجه پاهایش را فرا گرفته بود.

تکنولوژی در خدمت

معلولین.....این خانم ساکن کالیفرنیا امریکا، کیم نام داره و اکثر کارهای روزمره اش رو به کمک ریموت کنترل انجام می دهد.

یک زن آمریکایی پای مصنوعی گمشده خود را پس از ۳ سال پیدا کرد. ماجرا از این قرار است که پای مصنوعی خانم پم رایلی ۳ سال پیش هنگام شنا در دریاچه ای از وی جدا و ناپدید شد. اما چند روز پیش خانمی هنگام ماهیگیری در همین دریاچه ناگهان متوجه شد که چیز عجیبی به قلاب چوب ماهیگیری اش گیر کرده است. به گفته این زن، وی ابتدا تصور می کرده که قلاب به جسد یک انسان گیر کرده و تصمیم داشته که چوب ماهیگیری را در دریاچه رها کند. با وجود این، تصمیم می گیرد که نخ را جمع کند و پس از آن با یک پای مصنوعی روبه رو می شود. وی برای پیدا کردن صاحب اصلی این پای مصنوعی دست به کار می شود تا سرانجام به منشی یک شرکت به نام پم رایلی که همان صاحب پای مصنوعی است، می رسد.

شجاعت کم نظیر یک مدل پس از تصادف ، آنچه از دست رفته ، دیگر باز نخواهد گشت، اما هنوز شعله ها و شور زندگی در من هست: می خواهم زندگی کنم! یک مدل آمریکایی در یک لحظه همه چیزش، یعنی تناسب اندامش، را از دست داد؛ اما به جای تسلیم شدن در برابر نومییدی (که همان مرگ است) **به دوستش گفت: « من متاسفم، عزیزم! ما ... آنچه از دست رفته، دیگر باز نخواهد گشت، اما هنوز شعله ها و شور زندگی در من هست: می خواهم زندگی کنم!** به گزارش روزگارتو، یک مدل آمریکایی در یک لحظه همه چیزش، یعنی تناسب اندامش، را از دست داد؛ اما به جای تسلیم شدن در برابر نومییدی (که همان مرگ است) به دوستش گفت: « من متاسفم، عزیزم! ما نمی توانیم کاری بکنیم. همین.» وی می گوید: من می دانستم که دیگر هیچ چیز در زندگی ام به همان شکل دلخواهی نخواهد ماند که قبل از این تصادف بود. **سیان گرین** می افزاید: من داد می زدم که برای پایم کاری بکنند؛ اما نشد و این خاطره دردناکی است. اکنون من در تلاشم که خود را با واقعیت جدید تنظیم کنم. من خیلی مستقل هستم و از این که مزاحم دیگرانم ناخشنودم. بزودی پای مصنوعی ام آماده خواهد شد و من از کفش پاشنه دار لذت خواهم برد و دیگران را زحمت نخواهم داد. **او، دو هفته پس از مرخصی از بیمارستان، می گوید: قربانی فاجعه قوی تر از قبل است. من هنوز همان شخصم؛ اما بدون پا ولی با درکی جدید برای لذت بردن از زنده بودن، از زندگی!**

نمادی از اراده: **پسرک ۱۱ ساله بدون پا به بارسلونا دعوت شد** . مهارت حیرت انگیز پسر ۱۱ ساله که پا ندارد بارسلونا را وادار به دعوت او کرد . به گزارش سرویس ترجمه شفقنا ورزشی از دیلی میل، **گابریل مونیز برزیلی** که حالا مورد توجه بسیاری از رسانه ها واقع شده مدتی است از سوی باشگاه بارسلونا به عنوان یک استعداد بالقوه قوتبالی دعوت شده است تا تمرین کند گابریل از نظر فیزیکی از قسمت مچ پا به پایین نقص عضو دارد به گونه ای باید بر روی ساق هایش و مچ ها یش راه برود. **او قسمت اصلی و یا انتهایی پا را ندارد**. مادرش می گوید از یک سالگی که راه افتاد ما هر لحظه انتظار داشتیم زمین بخورد اما او توانست خود را نگهدارد و با همین پاها راه برود. گابریل با اعتماد به نفس و اراده بر روی همین پاهای ناقص خود ایستاد و مهارت های خود را به دیگران اثبات کرد وقتی به بارسلونا دعوت شد دیگران هرگز نمی توانستند باور کنند که او همپای دیگران بدود اما خیلی زود ثابت کرد که اراده و مهارت او بر نقص فیزیکی اش فائق آمده است.. او حالا در کمپ بارسلونا به بزرگسالان حرفه ای نیز سر می زند و با بازیکنان بزرگی مثل مسی عکس می گیرد تلوزیونها از او فیلم می سازند و او می خواهد برای خودش ..

مهاجرت هنرمندا به
خارج و کشف
حجابشونو داشتیم، حالا
چشممون به مهاجرت
معلولا روشن!! این خانم
قطع پا که اسمش ماه
منیر ندیم هست، از
اینجا رفته اسپانیا و
ظاهرا قراره با یک پا
مدل بشه! به حق
چیزای ندیده!

پای مصنوعی، جایزه ی ملکه زیبای معلولین آنگولا! : به گزارش «ولت آنلاین»، مسابقه ی جنجال برانگیز انتخاب ملکه زیبای ۲۰۰۸ از میان معلولین انفجار «مین ضد نفر» در آنگولا برگزار شد. برندگان این مسابقه، آگوستا اوریکا و ماریا رستینو مانوئل، برنده ی حواله دریافت یک پای مصنوعی مناسب شدند. منتقدین آن را «بی مزه و بیزارکننده» اعلام کردند، اما برگزارکنندگان معتقدند که بدین وسیله می توانند افکار عمومی را برای منع تولید این سلاح ضدانسانی بسیج کنند. **در این مسابقه ۱۸ زن که همه آنها یک پای خود را بر اثر انفجار مین های ضد نفر از دست داده بودند، شرکت کردند.** زنان شرکت کننده با لباس های شب نشینی و شنا بر صحنه ظاهر شدند. عناوین ملکه زیبای ماریا رستینو مانوئل ۲۵ ساله از طریق ۲۸۰۰ رأی اینترنتی و آگوستینا اوریکای ۳۱ ساله از سوی هیئت ژوری دریافت کردند. حواله ی دریافت پای مصنوعی را **خانم «آنا پائولا دُش سانتوش»**، **همسر رییس جمهور آنگولا**، به آنها اهداء کرد. و خانم سلسنت، وزیر خانواده در این رابطه گفت که این انتخاب به معلولین جنگی کمک می کند تا آنها اعتماد به نفس از دست داده شان را بازیابند. ایده ی برگزاری این مسابقات که از سوی دولت آنگولا و اتحادیه ی اروپا مورد حمایت قرار گرفت ، از آن یک هنرمند نروژی است. «مورتن تراویک» ، می خواهد افکار عمومی را به یکی از ضدانسانی ترین وسایل جنگی توجه دهد: مین ضد نفر! در آنگولا ۲۶ سال تمام جنگ داخلی ادامه داشت و میلیون ها وسیله انفجاری در خاک این کشور کار گذاشته شدند که به کشته شدن یا معلول گشتن ده ها هزار انسان منجر شد. بیش از دو میلیون نفر کشاورز هر روزه در مزارع با خطر پا گذاشتن روی مین مواجه اند. تراویک، هنرمند نروژی، به خاطر پروژه اش البته مورد انتقاد هم قرار گرفته است: نام شرکت های تولیدکننده لباس، زینت آلات و جوایز همان گونه کنار عکس های کاندیداها در سایت اینترنت قرار گرفته اند، که اطلاعات مربوط به انواع مین ها، که پای قربانیان را مثله کرده است. زیبای، بی مزگی و تبلیغات خزنده در فضایی تنگ کنار هم دیده می شوند

دونده زن امریکایی قهرمان دوی سرعت ، خانم وانسا به همراه پروتز هایش و به همراه دوستش

زنی که با پا ماساژ می دهد، زنی که از بدو تولد از داشتن دست محروم بود، حالا نقش مهمی برای پارالمپیک آینده بر عهده گرفته و به عنوان ماساژور ورزشکاران انجام وظیفه می کند. به گزارش تکناز به نقل از بانکی دات آی آر، **سو کنت** که سه سال ماساژ درمانی را گذرانده، همواره آرزو داشت در مسابقات پارالمپیک نقشی داشته باشد و حالا آرزویش برآورده شده است. **این بانوی بریتانیایی که مادر دو فرزند است، ورزشکاران معلول این کشور را با استفاده از ماساژهای که با کمک پاهایش می دهد، برای حضور بهتر در المپیک معلولان آماده می کند.** وی اعتقاد دارد که نداشتن دست هیچگاه نتوانسته است مانع او در داشتن زندگی پرنشاط و رسیدن به اهدافش باشد.

پرواز و چتر بازی زن امریکایی بدون پا و زندگی جدید او

خانم جن بریگر که
در کمپانی وال
دیزنی مشغول به کار
است. یکی از موفق
ترین زنان معلول
حال حاضر دنیا
می باشد. او قهرمان
پارا المپیک در رشته
ژیمناستیک است و
خواهرش قهرمان
المپیک در همین
رشته است .

این خانم مربی رقص و معروف فقط یک پا دارد! به گزارش ایران ناز خانم تریسی جونز ۴۲ ساله بهترین مربی رقص شکم میباشد این خانم تدریس خود را از سال ۱۹۹۴ آغاز کرده است و در سال ۲۰۰۴ به یک رقص حرفه ای تبدیل شده و در ۲۰۰۶ عنوان قهرمان رقص شکم ملی بریتانیا را به دست آورد. اما فاجعه ای در سال ۲۰۰۷ رخ داد دقیقا سال ۱ پس از قهرمان شدنش. هنگامیکه او با موتورسیکلت یاماهاهای خود در نزدیکی Devizes، Wilts بود تصادف بسیار بدی اتفاق افتاد و بر اثر آن پا و مچ پایش خرد شدند و پزشکان پای این زن را درست در زیر زانو قطع کردند. او گفت: همانطور که من مشغول رانندگی در جاده بودم ناگهان خودرو در مقابل به من اصابت کرد و من انفجار بدنم دیدم. این اتفاق باعث شد اندام سمت چپ او را قطع کردند. اما او برای تحقق رویای خود پروتز پا ساخته شده را با قیمت ۱۰,۰۰۰ پوند تهیه کرد. و در حال حاضر شش ساعت کلاس در هفته دارد. پا جعلی او در زیر لباس هایش پنهان است و بسیاری از مردم، حتی متوجه ناتوانی او نمی شوند.

داستان کایل ماینرد (Kyle Maynard) واقعا تاثیر گذار است. کایل از نقص عضو مادرزادی رنج می برد. او هنگام تولد هر دو بازو و پاهایش را از زیر زانو نداشت و با وجود این برای محدود کردن یک نفر از فعالیت های ورزشی این مشکلات کافی نبودند. او از زمانی که به عنوان یک کودک وارد این دنیای بزرگ شد به عنوان مبارز ورزش های رزمی فعالیت کرد و دست به انتشار یک کتاب زد و در همان حال به عنوان مدل عکاسی نیز فعالیت کرده است. او در سخنرانی های تاثیر گذاری با موضوع ایجاد انگیزه شرکت می کند. در کنار زندگی مثال زدنی اش او در سال ۲۰۰۴ وقتی که فقط ۱۸ سال داشت برنده جایزه سالانه بهترین اجرای ورزشی (ESPN Espy) در بخش ورزشکاران معلول شده است. با اینکه به فعالیت هایی غیر از کوه نوردی مشغول می باشد اما با صعود به کیلیمانجارو ثابت کرد که می تونه کوه نورد خوبی باشه. کایل در جمع آوری کمک های مالی برای انجمن مجروحین جنگی آمریکا نیز فعالیت داشته است. صعود به کیلیمانجارو به ارتفاع ۵۸۹۵ متر برای او با انجام تمرینات بسیار سنگینی میسر شد اما این رویا برای او بدون مشکلات بیشتری برآورده شد. کایل در ژانویه سال ۲۰۱۲ فقط در ۱۰ روز (در حالی که ۱۶ روز پیش بینی شده بود) موفق شد بر قله کیلیمانجارو بایستد. او برای جلوگیری از صدمات وارده ناشی از بریده گی در دست و پای خود از لاستیک استفاده کرد. او خودش رو تا قله بالا کشید!! کایل در حال حاضر ۲۶ ساله است و اهداف زیادی برای به انجام رساندن آنها در پیش روی خود می بیند. او اهل آمریکاست و در حال حاضر برای دیوان سخنگویان واشنگتن کار می کند

نورمن کروچر (Norman Croucher) نورمن کروچر (۷۱ ساله اهل انگلیس) یک کوه نورد تحسین برانگیزی است که با وجود داشتن دو پای مصنوعی از زیر زانوی خود اقدام به صعود یکی از قله چهارده گانه بالای هشت هزار متری کرد که به قول خود "پیوستن به باشگاه بالای ۵ مایل" بود. هدف او رویای تقریباً غیر ممکن بود. او متولد ۱۹۴۱ بوده و دانش آموخته مدرسه گرامر ردروث (Redruth Grammar School) می باشد. او در یک حادثه در سال ۱۹۶۰ بر اثر سقوط از روی یک دیوار خاکی بر روی ریل خط راه آهن در ویلتشایر (Wiltshire) به خاطر از دست دادن هوشیاری خود در اثر مستی در ۱۹ سالگی هر دو پایش را از دست داد. بعد از این حادثه او دوره تدریس را پشت سر گذاشت ولی به دلیل عشق خود به کوه نوردی تصمیم گرفت که با وجود معلولیت خود به کوه نوردی ادامه دهد. کوه نوردی او از سال ۱۹۶۹ با پیاده روی سنگین ۸۷۴ مایلی از John o' Groats تا Land's End شروع شد. سپس او اقدام به چند صعود در آلپ از جمله مترهورن (Matterhorn)، ایگر (Eiger) و مون بلان (Mont Blanc) کرد. در سال ۱۹۷۸ او یک اکسپدیشن موفق را در پرو هدایت کرد و موفق شد به همراه تیمش ۳ قله را در این کشور صعود کند که یکی از این قله شمالی بلند ترین کوهستان این کشور یعنی هاسکارن (Huascarán) به ارتفاع ۶۶۵۴ متر بود. در سال ۱۹۸۱ او اولین قله خود در هیمالیا را صعود کرد. نام این قله وایت نیدل (White Needle) یا همان سوزن سفید می باشد که به ارتفاع ۶۷۰۶ در کشمیر قرار دارد. او همان سال در اکسپدیشنی که در آرژانتین داشت به دلیل شکستن پای مصنوعی اش به خاطر فرسوده گی به نظر رسید که شکست خورده اما با خزیدن روی یک پای خود به راه خود ادامه داد و بلاخره خود را به قله کوه در ارتفاع ۵۱۱۵ متری رساند. او سال بعد در صعود به موستاق آتا (۷۵۴۶ متر) در چین موفق بود. تعداد قله بالای ۳۰۰۰ متری که او صعود کرده ۸۰ قله بوده که ۱۶ قله از این تعداد بالای ۶۰۰۰ متر بوده اند. اولین تلاش او بر روی قله هشت هزار متری به یک حادثه سقوط سنگ و زخمی شدن او ختم شد. او در دومین تلاش خود که هدایت یک اکسپدیشن تجاری را به عهده داشت به همراه یک شرپا به طرف قله حرکت کرد. در این اکسپدیشن او هیچ فرصتی به مشتریانش برای صعود نداد. سومین تلاش او در ارتفاع ۷۶۰۰ متری به دلیل سرمازده گی خاتمه یافت. او که به راحتی تسلیم نمی شود تصمیم گرفت ششمین قله هشت هزار متری، چو اویو (Cho Oyo) در تبت به ارتفاع ۸۲۰۱ متر را صعود کند. در هنگام فرود او مجبور شد یک شب را در ارتفاع ۷۸۰۰ متری بدون چادر و کیسه خواب بپواک کند. او هر دو پای مصنوعی اش را باز کرده و به داخل کوله پشتی اش می رود. نورمن کروچر در رشته کوه های هیمالیا، قره قروم، آند، آلپ، آفریقا، چین و راک کانادا با دشواری ها و خطرات همیشه گی کوه نوردی از جمله سقوط صخره های عظیم، شکاف ها، یخ زده گی، باد های شدید، بهمن، بیماری های ارتفاع و دیگر خطرات روبرو بوده است.

قهرمان دوچرخه سواری که تمامی مدالهایش را بدون داشتن پا به دست آورده است.

فتح برج میلاد توسط دختری که پا ندارد. در برنامه «ماه عسل»
تصاویری از دختر معلولی پخش شد
که توانست از تمام پله‌های برج
میلاد بالا برود. شاید برای ما که
سلامت هستیم عجیب به نظر برسد
اما **ماهانای جامی** توانست **۱۸۶۶** پله را
در **یک ساعت و ۴۹ دقیقه** و
۱۵ ثانیه، **بالا برود**. این معلول
مشهدی بالا رفتن از پله‌های برج
میلاد را در میان صدای صلوات
خبرنگاران و مسئولان موسسه خیریه
رعد و استقبال مهدی مهدوی کیا
آغاز کرد و در ارتفاع **۳۰۲ متری**
گنبد آسمان برج میلاد به پایان
برساند. وی توانست رکورد ملی **پله**
نوردی معلولان ایران را به نام خود
ثبت کند.

مهدی مهدوی کیا و اراده آهنین دختر معلول ایرانی..... .. روز جهانی معلول برای برج میلاد خاطرات زیادی به همراه داشت.....
ماهانای جامی دانشجوی کارشناسی ارشد شیمی و ساکن مشهد این موفقیت را برای خود رقم زد. او عضو موسسه خیریه رعد است و تا کنون با کمک این موسسه توانسته به توانمندیهای فراوانی دست یابد. در همین باره با ماهانا جامی گفت وگویی را اینجا دادیم. او جمله ای دارد که می گوید: "امیدوارم روزی همه آدمها روی پای اراده بایستند نه پای تن." او وقتی به بالای پله ها رسید، گریه کرد و نام امام حسین (ع) را با صدای بلند فریاد زد. اراده آهنین دختر معلول ایرانی چطور شد که تصمیم گرفتی از پله های برج میلاد با دستانت بالا بروی؟ من ورزش را از سال ۱۳۸۴ شروع کردم و در رشته هایی مانند وزنه برداری، تیرو کمان و شنا فعالیت می کردم. من قبلا هم از پله های جبل النور مشهد که ۷۳۰ پله داشت بالا رفتم. پله از کودکی یکی از دشواریهای زندگی من بود و می خواستم اینگونه بر بزرگترین مانع پیش رویم در زندگی غلبه کنم. من همیشه وقتی کسی از چیزی ترس دارد به او توصیه می کنم که سعی کند با آن مواجه شود تا بتواند بر آن غلبه کند. چرا برج میلاد را انتخاب کردی؟ چون این برج نماد بلندترین برج کشور است و من می خواستم رکورد این کار را بزنم که خوشبختانه موفق هم شدم. وقتی از پله ها بالا می رفتی هیچوقت احساس کردی که نخواهی ادامه دهی؟ از وقتی که شروع کردم با اراده و روحیه ای که داشتم می دانستم که حتما موفق می شوم. در طول راه هم این روحیه را حفظ کردم اما وقتی به پله ۱۱۰۰ رسیدم خیلی خسته بودم و احساس کردم دیگر امکان بالا رفتن ندارم اما به لطف خدا و کمک دوستانم موفق شدم ادامه بدهم و خوشحالم که توقف نکردم. زمانیکه دستت را به آخرین پله های گنبد آسمان میلاد زدی چه احساسی داشتی؟ به سختی نفس می کشیدم اما آن لحظه تنها کلمه ای به زبانم آمد نام امام حسین بود که با صدای بلند آن را اعلام کرد و بعد از آن دیگر چیزی نفهمیدم تا اینکه با کمک پزشک اورژانس توانستم تواناییم را بدست بیاورم. مدتی امکان صحبت نداشتم و می لرزیدم تا اینکه وقتی به خودم آمدم دیدم اطرافم چقدر شلوغ است و همه با افتخار و غرور به من تبریک می گویند. وقتی می خواستی بالا رفتن از پله ها را شروع کنی، آقای مهدوی کیا به استقبال شما آمد، چه احساسی داشتی؟ خوشحال بودم که ایشان را از نزدیک می دیدم. من همیشه ایشان را از تلویزیون می دیدم اما این بار از نزدیک دیدم. من طرفدار پرسپولیس هستم و از کودکی عاشق بازی های آقای مهدوی کیا بودم. ایشان با حضورشان، انگیزه من را مضاعف کردند. گویا بعد از موفقیت شما از بالا رفتن از پله ها هم تلفنی به شما تبریک گفتند؟ بله. ایشان به دلیل شروع تمرین پرسپولیس نتوانست تا پایان کار ما را همراهی کند اما بعد از صعود با برقراری تماس تلفنی نتیجه نهایی کار آنها را جویا شد و به من گفتند از اینکه در این مدت کوتاه توانستی کاری به این بزرگی را انجام دهی متعجب شدم. به تو تبریک می گویم. در این کار موسسه خیریه رعد هم خیلی به شما کمک کرد. بله. اگر همراهی و کمک این موسسه نبود من چنین فرصتی پیدا نمی کردم. شعار امسال مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد "افتخار می کنم به توان تو" است که برای نمایاندن توانمندی های افراد دارای معلولیت و توانیابان مجتمع رعد در نظر گرفته شده است. تصمیم داری در آینده چه کار بزرگی انجام دهی؟ شنا استقامتی در اقیانوس آرام و پایین پریدن از بالن از دیگر برنامه ها و آرزوهاییم است. امیدوارم سال آینده مه بتوانم این کار را انجام دهم. پیغامی برای کسانی که مثل خودت ناتوانی دارند و ناامید هستند داری؟ من به دوستان خودم می گویم سعی کنید کلمه معلولیت را فراموش کنید تا به موفقیت برسید. ما معلول نیستیم و از اینکه توانستیم حرف خود را ثابت کنیم بسیار خوشحالم. کلمه ای به نام نشدن وجود ندارد، ما انسان ها هستیم که به دایره نشدن ها دامن می زنیم. من اعتقاد دارم دنیا را خدا یک بار به انسان می دهد و باید نهایت لذت را از آن برد. کلمه نمی توانم بی معنا است. امروز باید خودمان حرکت کنیم تبلیغات رسانه ای برای معلولان دیگر کافی است.

بانوان جوان ملی والیبال نشسته تمرینات خود را برای حضور در رقابت های پار آسیایی مالزی پیگیری می کند.

IRNA نام رسانه: رسانه ملی Date & Time: 1392/01/22 - 11:25

MEHR Photo: Fatemeh Behboudi

MEHR NEWS AGENCY

بلند ترین دختر دنیا ، خانم رومیس گلگی اهل ترکیه با ۲ متر و ۱۳ سانتی متر قد نام خودش را در کتاب گینس به ثبت رساند تا جوانترین دختر قد بلند دنیا لقب گیرد. رومیس دختر ۱۷ ساله است که به سندروم ویور مبتلاست. این عارضه موجب رشد بیش از حد وی شده. رومیس اهل سافرانبولو واقع در ۱۲۰ کیلومتری شمال انکارا می گوید شکستن رکورد گینس یکی از آرزوهای بزرگ من بوده است. وی می افزاید شکستن رکورد گینس کار هر کسی نیست و افراد مخصوصی قادر به انجام آن هستند و اکنون افتخار می نمایم که من یکی از آنها هستم. رشد او در این اندازه متوقف شده است. به علت دراز بودن بیش از حد وی قادر به حفظ تعادل خود نیست و مجبور است از وسیله چهارپایه کمک بگیرد.

بلند ترین دختر دنیا ، خانم رومیس گلگی اهل ترکیه با ۲ متر و ۱۳ سانتی متر قد نام خودش را در کتاب گینس به ثبت رساند تا جوانترین دختر قد بلند دنیا لقب گیرد. رومیس دختری ۱۷ ساله است که به سندروم ویور مبتلاست. این عارضه موجب رشد بیش از حد وی شده. رومیس اهل سافرانبولو واقع در ۱۲۰ کیلومتری شمال انکارا می گوید شکستن رکورد گینس یکی از آرزوهای بزرگ من بوده است. وی می افزاید شکستن رکورد گینس کار هر کسی نیست و افراد مخصوصی قادر به انجام آن هستند و اکنون افتخار می نمایم که من یکی از آنها هستم. رشد او در این اندازه متوقف شده است. به علت دراز بودن بیش از حد وی قادر به حفظ تعادل خود نیست و مجبور است از وسیله چهارپایه کمک بگیرد.

گفتگو با زهرا قاسمی، عضو هیئت مدیره، در رادیو اصفهان برنامه عصرانه ی کوپه به کوپه .

زهرا قاسمی فارغ التحصیل کارشناسی رشته فیزیک، چه شد که شما از ناحیه پا دچار محدودیت حرکتی شدید؟
کاملاً به صورت اتفاقی، اواخر دوران دبیرستان به دلیل کاهش نمره تربیت بدنی و به دستور مربی این واحد تحصیلی ملزم به گرفتن مجوز پزشکی شدم، به واسطه گرفتن مجوز پزشکی متوجه شدم بیماری در من در حال آشکار شدن است...
شنیدن این مسئله، برای شخصی که در تمام زمینه ها ممتاز و سرشار از انرژی و هیجان است و در اوج سن بلوغ و نوجوانی به اجبار دچار محدودیت هایی خواهد شد، بسیار سنگین و غیر قابل باور بود. اما به کمک خانواده و پدر و مادرم، دو فرشته ی مهربانی که همیشه و همه جا حامی من بودند و هستند، بعد از مدت دو سال با بیماری ام کنار آمده و ادامه ی مسیر پر هیاهوی زندگی ...

سخت نبود با وجود معلولیت دانشگاه رفتن و ادامه تحصیل؟

سختی برای فرد معلول در هر مرحله ای وجود خواهد داشت، اما سخت ترین مسئله ای که باعث دلسردی یک شخص معلول، مثل من میشد و می شود، نگاه های ممتد و ترحم انگیز اطرافیان و زیر سوال برده شدن توانایی ها به دلیل معلولیت است، همچنین باور نداشتن و اجازه ندادن های بعضی اساتید محترم آزمایشگاه که نگران بودند به واسطه بیماری ام شاید برخی مسائل از عهده بنده خارج باشد، اما به یاری خداوند و با گرفتن نمرات خوب، نشان دادم که معلولیت مانعی برای بروز توانمندیها نمی باشد.

من شنیده ام که موقع پذیرش شما در دانشگاه سخت گیریهای نیز انجام شده، واقعیت دارد؟

نه تنها موقع پذیرش در دانشگاه، جاهای مختلف دیگر، از جمله: موقع گرفتن گواهی نامه سخت گیریها وجود داشت. با وجود پنج سال مراجعه، حتی اجازه ثبت نام در کلاس های آموزشگاه ها به من داده نمی شد، تا اینکه با پیگیریهای زیاد و پشت سر هم، در پنج سال و بعد از سد های مختلف که در سر راه من قرار می دادند، اجازه ثبت نام در آموزشگاه به بنده داده شد و تابستان ۹۲ در عین ناباوری هایی که برایم به وجود آمده بود، موفق به گرفتن گواهی نامه شدم، شاید این مجوز برای هر شخص دیگری یک اتفاق طبیعی و یا مسئله مهم و خاصی به نظر نیاید، اما شیرینی آن برای من به اندازه گرفتن جایزه نوبل در فیزیک بود ...

بار چندم قبول شدید؟

من در همان مرحله اول قبول شدم.

به نظر شما چگونه می توان پتانسیل ها را به فعل تبدیل کرد؟

یک سری پتانسیل های نهفته ای در نهان هر کسی وجود دارد که به صورت پتانسیل های کشسانی در شخص ذخیره شده و برای شکوفا کردن این پتانسیل ها اولین آیتم و اولین نکته ای که هر شخص باید به آن توجه کند، خودباوری است.

یک فارغ التحصیل کارشناسی رشته فیزیک گفت پتانسیل های کشسانی، درست است؟

بله، پتانسیل های کشسانی آن دسته از پتانسیل هایی هستند که هنوز به انرژی جنبشی تبدیل نشدند.

باتوجه به رشته تحصیلتان جواب دادید، چه فکری برای آینده دارید؟

در حال حاضر به عنوان، عضو کوچکی از هیئت مدیره در جامعه معلولین اصفهان فعالیت میکنم و اهداف ما خدمت کردن به بچه هاست و با بالا بردن اعتماد به نفس و خودباوری در آنها، در واقع بستر سازی خواهیم داشت برای حضور هر چه بیشتر آنها در جامعه و میادین مختلف ...

و بعد از کمک به دوستان هدفم، قبول شدن در مقاطع بالاتر تحصیلی است...

تحسین برانگیز است همت خانم قاسمی و همراهی خانواده با ایشان برای خانم قاسمی و خانواده ایشان آرزوی موفقیت داریم، ممنونیم که به کوپه ویژه امروز آمدید.

عکس های دیدنی و جالب از مردی با نصف بدن ا

عکس های دیدنی و جالب از مردی با نصف بدن ۲

مریم روزمند
فعال هنری که
از نعمت دو
چشم محروم
است

مریم روزمند
فعال هنری که
از نعمت دو
چشم محروم
است

www.zarkhabar.ir

هادی بیابانی

photo: mohamad daliryan

سخنی از هادی بیابانی معلول موفق استان مرکزی

به نام خدایی که ما را آفرید و قطعه ای از ما را نزد خود نگه داشت.؟!
خودمان را باور کنیم تا دیگران ما را باور کنند!

پنجشنبه شب مورخه ۱۷ مهرماه ۹۳ ساعت ۱۹ در ششمین روز از هفته ی فرهنگی شهرستان زرند یه روز به یاد ماندنی برایم بود نه تنها برای من بلکه برای تمام معلولین دراین شب ازطرف ریاست محترم سازمان بهزیستی زرندیه از بنده دعوت شد که به پارک ملت مامونیه بروم تا در جشن فرهنگی که در این مکان برگزار می شد از بنده تقدیر شود نه به خاطر شعر . نه به خاطر اینکه از اصحاب فرهنگ و هنر زرندیه هستم بلکه به خاطر اینکه بنده به عنوان یکی از معلولین موفق استان مرکزی انتخاب شده ام باورم نمی شد که بنده به این عنوان نائل شده بودم عنوانی که قطعا با نگاه خدا و اهل بیت (ع) و حمایت خانواده ام و تشویق اساتید و دوستان که همیشه با لطف خودشان مرا به حضور در جامعه و شرکت در برنامه های فرهنگی و هنری و ادبی تشویق کردند . بنده قصدم از این مطلب خود نمایی نیست !! بلکه خواستم با این مطلب به معلولین عزیز بگویم که خودشان را دست کم نگیرند خودشان را باور کنند و **با هر هنری که در دست دارند آن را ارائه دهند و منزوی نباشند** . می دانم که سخت است اما با توکل بر خدا و صبر و حوصله قطعا به موفقیت خواهید رسید بنده شخصا این موفقیت را یک شبه به دست نیاوردم بلکه سالها تلاش کردم و در عرصه های مختلف فرهنگی و هنری و ادبی حضور یافتم و در این مسیر خون دلها خوردم حرفهایی را شنیدم و بی حرمتی ها را تا حد امکان تحمل کردم تا اینکه به کمک اراده ی خدا و اهل بیت به موفقیت هایی نظیر این "**انتخاب خاص**" دست پیدا نمودم . **به امید موفقیت تمام معلولین جهان**

کشتی گیری با یک پا

آنتونی روبلز با وجود این که مادرزاد با یک پا به دنیا آمد، در مسابقات کشتی دانشگاهی آمریکا موفقیت‌های زیادی به دست آورد تا ثابت کند **با ممارست هر کاری شدنی است.**

به گزارش ایسنا، روبلز با وجود این که تنها با یک پا به دنیا آمد از بچگی و از سن سه سالگی از پوشیدن پای مصنوعی اجتناب کرد. با این وجود روبلز بدنش را با روش‌های تمرینی مختلف قوی کرد.

او از زمانی که تمرین یکی از پسرعموهای بزرگ‌تر خود را تماشا می‌کرد، جذب ورزش کشتی شد. روبلز در اولین مسابقه کشتی مدرسه‌اش پنج برد و هشت باخت داشت تا در رقابت‌های شهر «مسا» از آریزونا آخر شود. اما روبلز ناامید نشد و با تمرین‌های مستمر توانست چگونه ایستادن و راه مبارزه کردن را با پیدا کردن مرکز ثقل بدنش برای دفاع در برابر حملات رقبا را یاد بگیرد. او تا جایی پیش رفت که در دبیرستان «مسا» **رکورد ۹۶ برد و بدون شکست را از خود به جای گذاشت** و رقابت‌های دانشگاهی‌اش را با ۱۲۹ برد و ۱۵ باخت به پایان برد. او در سطح دانشگاهی و در مسابقات منطقه‌ای نیز عناوین مختلفی از خود بر جای گذاشت و در مسابقات قهرمانی دانشگاه‌های آمریکا عناوین چهارم و هفتم را کسب کرد و در نهایت دوران کشتی خود در ایالت آریزونا را با ۱۲۲ برد و ۲۳ باخت به پایان رساند. در ژانویه ۲۰۱۲ روبلز جایزه شجاع‌ترین ورزشکار سال ۲۰۱۱ را از انجمن نویسندگان ورزش فیلادلفیا گرفت. **این کشتی‌گیر معلول ۲۵ ساله همچنین نویسنده کتاب «توقف ناپذیر - از توسری خوری تا شکست ناپذیری؛ چگونه من قهرمان شدم» است.** (Unstoppable- From Underdog to Undefeated: How I Became a Champion) این کتاب در سال ۲۰۱۲ به چاپ رسید. این کشتی‌گیر یک پا هم ردیف ورزشکاران معلول سرشناسی همچون جیم آبوت (بازیکن بیسبال، که یک دست داشت)، کیسی مارتین (گلف باز معلول)، اوسکار پیستوریوس (دونده بدون پا)، فالدیر چاهباری (بوکسوری با یک چشم) و دیو استیونس (بازیکن بیسبال بدون پا) قرار گرفت.

* معمار نابینا *

کریستوفر دانوی در سال ۲۰۰۸ دید خود را از دست داد ولی این مشکل نتوانست مانع از ادامه شغلش شود. او از ابتدا علاقه به نقشه کشی ساختمانی داشت و حتی پس از نابینایی نیز کارش را ادامه داد. این روزها او **با استفاده از خط بریل نقشه های ساختمانی خود را می کشد** و حتی گاهی اوقات اصول نقشه کشی ساختمانی را تدریس می کند.

* نقاشی ناینا *

نقاشی نیاز به استعداد و البته چشمان بینا دارد تا تمامی جزئیات را مشاهده کند و سپس بر روی بوم پیاده سازی شود. "جان برامبلیت" از این دو اصل تنها استعداد نقاشی کردن را دارد و از بینایی محروم شده است. او در سال ۲۰۰۱ و زمانی که تنها سی سال داشت چشمانش را از دست داد ولی اراده اش را از دست نداد و حالا به نقاشی معروف تبدیل شده است. او نقاشی های خود را با احساس و لمس کردن می کشد. او می گوید هر رنگی دارای حس متفاوتی است و من با دستانم این حس را می گیرم. او این روزها نقاشی های زیبایی می کشد و با قیمت های خوبی نیز به فروش می رساند

«تیغ‌رو» اسکار پیستوریوس دوندۀ آفریقایی با پاهای مصنوعی در مسابقه دو ۴۰۰ متر مردان سالم جهان به نیمه نهایی راه یافت

در رقابت‌های دور مقدماتی ۴۰۰ متر مردان و در دسته پنجم حضور «اسکار پیستوریوس» از آفریقای جنوبی دوندۀ معلول جهان مورد توجه تمام حاضرین در استادیوم بود. همان دونده‌ای که با کارهایش دهان همه را از تعجب باز نگه داشته بود، حالا در جام جهانی دوومیدانی که در کره جنوبی برگزار می‌شود، توانسته راهی نیمه‌نهایی شود. اسکار پیستوریوس دوندۀ بدون پای اهل آفریقای جنوبی در دومین روز از مسابقه‌های دوومیدانی قهرمانی جهان موفق شد با پشت‌سر گذاشتن دوندگان سالم به مرحله نیمه نهایی دوی ۴۰۰ متر برسد. پیستوریوس در آخرین دور مقدماتی دوی ۴۰۰ متر با ثبت زمان ۴۵٫۳۹ ثانیه سوم شد و جواز صعود به دور بعد را به دست آورد. او بعد از این مسابقه گفت: «برای این که این‌جا باشم سخت تلاش کرده‌ام. دویدن به من بهترین حس را می‌دهد.» این دوندۀ مشهور که از دو میله آهنی به جای پا استفاده می‌کند، در نیمه دوم مسابقه و در حالی که ۵۰ متر به خط پایان باقی مانده بود، توانست پنج دوندۀ دیگر را پشت‌سر گذاشته و یکی از چهار سهمیه صعود خودکار به مرحله نیمه نهایی را به خود اختصاص بدهد. در این مسابقه کریس براون از باهاما اول شد. پیستوریوس در پایان مسابقه بلافاصله با رقابیش دست داد و برخی را در آغوش کشید و سپس به حدود ۱۰ هزار نفر جمعیت کره‌ای که برای تشویق او به ورزشگاه رفته بودند، تعظیم کرد. پیش از این فدراسیون بین‌المللی دوومیدانی او را که دارنده چندین مدال طلای بازی‌های پارالمپیک است از شرکت در مسابقه‌های معمولی منع کرده بود. این فدراسیون پاهای میله‌ای این دوندۀ را نوعی امتیاز غیرمنصفانه نسبت به دیگر دوندگان می‌دانست. اما دادگاه داوری ورزش در سال ۲۰۰۸ حضور وی در مسابقه‌ها را مجاز دانست با وجود این پیستوریوس نتوانست به بازی‌های المپیک پکن و رقابت‌های جهانی برلین در سال ۲۰۰۹ راه پیدا کند. او در بازی‌های پارالمپیک موفق به کسب سه مدال طلا شد. اسکار پیستوریوس که این روزها به نام «تنها دوندۀ بدون پای زمین» شهرت دارد، در روز ۲۲ نوامبر سال ۱۹۸۶ میلادی در بخش سنتون شهر ژوهانسبورگ در آفریقای جنوبی به دنیا آمد. وی در همان بدو تولد هم شرایط ویژه‌ای داشت. به دلیل مشکلی که در رشد پاهایش داشت، در یازده ماهگی، اولیاء او بنابر توصیه پزشکان رضایت دادند تا پاهایش از زیر زانو قطع شوند.

۲۸ سال است که نتوانسته لقمه غذایی در دهانش بگذارد، فقط با نی غذا می خورد. صورتش را زمانی از دست داد که در ظهری سوزان داشت برای رزمندگان یخ می شکست، همان وقت بود که **خمپاره** به صورتش خورد و او **جانباز** شد. می گوید وقتی می خواهد برای زیارت به حرم امام رضا برود، همه با دیدنش فرار می کنند و می ترسند. او هر بار که میبیند ۷۰ درصد جاننش را برای این مملکت داده و این همه با او بی مهری می شود، در خود می شکنند. همسرش می گوید: "هر بار که کسی از همسرم وحشت کرده و پا به فرار می گذارد، روحیه او به هم می ریزد و به همین خاطر گاهی تا چند روز از خانه خارج نمی شود و در گوشه ای از اتاق می نشیند و به پوتین ها و لباس رزمش چشم می دوزد." حاج رجب در سالی که خیلی از ما هنوز به دنیا نیامده بودیم، زیبایی اش را از دست داد، او ۲۸ سال است به سختی نفس می کشد تا من و تو راحت نفس بکشیم. کسی چه می داند، شاید حاج رجب محمدزاده هم شبها چشمانش خیس می شود...

دختري بدون دست با كمر بند مشكي در تكواندو . به گزارش تكناز نام اين دختر شيلا Radziewicz است و بدون دست به شكل طبيعي متولد شده است. پزشكان مطمئن بودند كه او مي تواند زنده بماند اما آنها ميدانستند كه او هرگز قادر به انجام كارهايي كه بقيه انجام ميدهند نخواهد بود. اين در حالي است كه او با پشت كار و تلاش توانسته است كمر بند سياه خود را در تكواندو و البته در سن ۳۲ سالگي بگيرد كه نشان از شجاعت و عزم راسخ وي براي رسيدن به اين هدف خود دارد.

این مرد برزیلی با سری برعکس متولد شده و هم‌اکنون یکی از موفق‌ترین افراد در حرفه خود است. به گزارش سرویس بین‌الملل باشگاه خبرنگاران؛ «کلاديو ويرا» يك مرد برزیلی ۳۷ ساله است که با سری برعکس به دنیا آمده است. ویرا که به عنوان فردی معلول با برخی نواقص جسمانی متولد شده، هم‌اکنون یکی از بهترین سخنرانان در زمینه اصول موفقیت و خوشبختی است. به گفته مادر وی، پیش از تولد ویرا، پزشکان از او خواسته‌اند نوزادش را سقط کند. پس از تولد نیز بسیاری از اطرافیانش به او گفته‌اند این نوزاد شوم است و باید بمیرد. اما هم‌اکنون ویرا بدون نیاز به کمک دیگران، زندگی بسیار خوب و سرشار از موفقیتی را سپری میکند

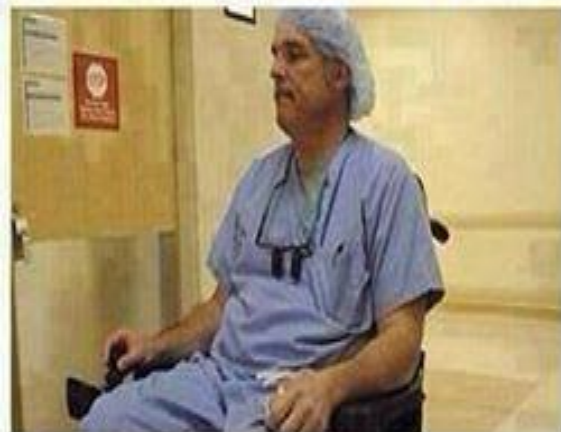
فقط ببینید و به آنچه هستید خدای خودتان را شکر کنید

عزم مثال زدنی دکتر تد رامل

اوایل سال ۲۰۱۰ بود که به دکتر تد رامل، جراح استخوان و مفاصل در ایالت میسوری آمریکا گفته شد در کنار نخاعش یک کیست خونی دیده شده است.

پزشکان به او گفتند این کیست خونی کم کم باعث فلج شدن او می شود و تنها کاری که رامل باید انجام دهد، این است که استراحت کرده و دعا کند این کیست خونی بزرگ تر نشود. اما در کمال تاسف این کیست رشد کرد و در عرض مدت کوتاهی او کاملاً فلج شد.

کمتر کسی فکر می کرد دکتری که سالانه هزار عمل انجام می داد، دیگر بتواند به شغل خود بازگردد؛ اما در دسامبر ۲۰۱۲ و پس از دو سال دوری از کار، دکتر رامل یک عمل جراحی بسیار سخت را در حالی انجام داد که روی صندلی چرخدار نشسته بود.

ازدواج زشت ترین مرد با زیباترین زن!

موسی مندلسون پدر بزرگ آهنگساز شهیر آلمانی، انسانی زشت و عجیب الخلقه بود. قدی بسیار کوتاه و قوزی بد شکل بر پشت داشت. موسی عاشق دختر بسیار زیبایی یک تاجر شده بود...

موسی مندلسون پدر بزرگ آهنگساز شهیر آلمانی، انسانی زشت و عجیب الخلقه بود. قدی بسیار کوتاه و قوزی بد شکل بر پشت داشت. موسی روزی در هامبورگ با تاجری آشنا شد که دختری بسیار زیبا و دوست داشتنی به نام فرمتزه داشت. موسی در کمال ناامیدی، عاشق آن دختر شد، ولی فرمتزه از ظاهر و هیکل از شکل افتاده او منزجر بود. زمانی که قرار شد موسی به شهر خود بازگردد، آخرین شجاعتش را به کار گرفت تا به اتاق دختر برود و از آخرین فرصت برای گفتگو با او استفاده کند. دختر حقیقتاً از زیبایی به فرشته ها شباهت داشت، ولی ابداً به او نگاه نکرد و قلب موسی از اندوه به درد آمد. موسی پس از آن که تلاش فراوان

کرد تا صحبت کند، با شرمساری پرسید:

- آیا می دانید که عقد ازدواج انسانها در آسمان بسته می شود؟

دختر در حالی که هنوز به کف اتاق نگاه می کرد گفت:

- بله، شما چه عقیده ای دارید؟

- من معتقدم که خداوند در لحظه تولد هر پسری مقرر می کند

که او با کدام دختر ازدواج کند. هنگامی که من به دنیا آمدم،

عروس آینده ام را به من نشان دادند و خداوند به من گفت:

«همسر تو گوژپشت خواهد بود»

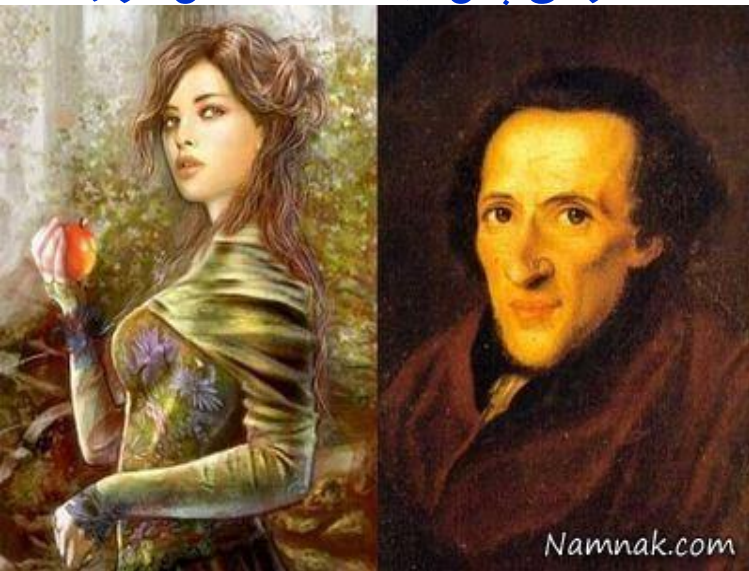
درست همان جا و همان موقع من از ته دل فریاد برآوردم و گفتم:

اوه خداوند! گوژپشت بودن برای یک زن فاجعه است.

لطفاً آن قوز را به من بده و هر چی زیبایی است به او عطا کن» فرمتزه سرش را بلند کرد و خیره به او

نگریست و از تصور چنین واقعه ای بر خود لرزید. و سال های سال همسر فداکار موسی مندلسون بود.

نتیجه اخلاقی: راست است که دخترها از گوش خام می شوند و پسر ها از چشم.

ازدواج زن زیبای ۱۸۸ سانتی متری با مرد ۸۰ سانتی!!

این مرد کوچک به نام **Vern Troyer** که بازیگر چند فیلم از جمله هری پاتر و چند فیلم دیگر هالیوود هست با دوست خود به نام **Geneviève Gallen** که معلم یوگا هست ازدواج کرد. این زن حتی در حالت نشسته از شوهر خودش بلند تر هست.

قد او تقریباً نزدیک به ۱۸۸ سانتیمتر می باشد اما با این حال این باعث نشده که با شوهر ۸۰ سانتی خودش احساس خوشبختی نکند.

انگیزه و مقاومت این مرد ستودنی است! اسپنسر وست را تقریباً همه می‌شناسند. او ۳۱ سال پیش در تورنتو، کانادا متولد شد و زمانی که تنها پنج سال داشت بدلیل یک اختلال نادر ژنتیکی در ستون فقرات، پاهای خود را از ناحیه زیر لگن از دست داد. پزشکان آن زمان به پدر و مادر او هشدار دادند که اسپنسر هرگز قادر به نشستن نخواهد بود. اما انگیزه و اراده‌ی غیرقابل وصف او باعث شد تا بدون در نظر گرفتن مشکلات ناشی از این نقص عضو از همان کودکی کارهایی غیر ممکن را انجام دهد. او با مقاومت هر چه تمامتر بر درد و رنجش غلبه کرد و پیام الهام بخش خود را در به چالش کشیدن موانع زندگی به گوش جهانیان رساند. بطوریکه در حال حاضر مخاطبان زیادی در سراسر دنیا او را **بعنوان استاد انگیزه به رسمیت می‌شناسند** ... او اخیراً به‌مراه دوستان کوهنوردش به قله کلیمانجارو صعود کرد در حالیکه در طول این سفر هفت روزه تنها دستانش بودند که او را به جلو می‌راندند. او با صعود به بالای بلندترین کوه در آفریقا باز هم ثابت کرد که نیروی اراده حد و مرزی ندارد.

یک مرد چینی که سال‌هاست زندگی بدون دست را تجربه می‌کند، با دستان مصنوعی سخت‌ترین کارها را انجام می‌دهد. یک مرد چینی که سال‌ها پیش دو دستش را در یک حادثه کاری از دست داده و مدتی است که دست مصنوعی را برای بقای زندگی خودش انتخاب کرده به یکی از سخت‌ترین مشاغل روی آورده است. این مرد چینی مدتی است که به شغل کارگری ساختمان که یکی از سخت‌ترین مشاغل است روی آورده تا اثبات کند که زندگی جریانی دارد و باید با هر توانی فعالیت کرد

ازدواج یک دختر سرطانی قبل از مرگش!

دختری را که در تصویر می بینید ، کتی کرکیاتریک نام دارد؛ کتی ۲۱ ساله به همراه نامزد ۲۳ ساله خود نیک برای جشن عروسی شان آماده می شوند. این عکس تنها چند دقیقه قبل از مراسم عروسی این دو جوان ، در روز ۱۱ ژانویه ۲۰۰۵ گرفته شده است. کتی مبتلا به سرطان است و بیماری وی در بدترین وضعیت خود قرار دارد؛ وی مجبور است هر روز ساعاتی زیر نظر پزشک و دستگاه های مخصوص قرار بگیرد. در این عکس ، نیک منتظر است تا کتی یکی دیگر از شیمی درمانی هایش به پایان برساند. کتی علیرغم تمام درد و رنج ناشی از بیماری سرطان ، ضعف بدنی ، شوک های ناشی از تزریق پی در پی مورفین ، قصد دارد مراسم عروسی خود را بدون هیچ عیب و نقصی برپا کند . وی به خاطر بیماری اش همیشه در حال کاهش وزن است ، به همین خاطر مجبور شد هر چه به روز عروسی اش نزدیک تر می شود ، لباس عروسی اش را کوچک تر و کوچک تر کند. وی مجبور بود در طول مراسم عروسی اش کپسول تنفسی اش را به دنبال خود داشته باشد . در این تصویر پدر و مادر نیک را می بینید. آنها از اینکه می بینند پسرشان با عشق دوران دبیرستان خود ازدواج می کند بسیار خوشحال هستند. کتی در ویلچیر خود نشسته و به ترانه ای که نیک و دوستانش می خوانند گوش می دهد. طی مراسم عروسی ، کتی مجبور می شد برای لحظاتی استراحت کند. او به خاطر ضعف و درد نمی توانست به مدت طولانی بایستد. **کتی تنها پنج روز بعد از مراسم عروسی اش فوت کرد.** دیدن زنی که علیرغم بیماری سرطان و آگاهی به عمر کوتاه مدت اش ، ازدواج می کند و تمام مدت لبخند بر لب دارد ما را به این فکر می برد که خوشبختی دست یافتنی است ، مهم نیست چقدر دوام می آورد.

باید از منفی بافی دست برداریم ؛ زندگی آنقدرها هم که فکر می کنیم پیچیده نیست.

2

از دواج یک دختر سرطانی قبل از مرگش!

فقط ببینید و به آنچه هستید خدای خودتان را شکر کنید

فقط ببینید و به آنچه هستید خدای خودتان را شکر کنید

آنچه یک معلول (محمد نظری گندشمین) می اندیشد

محمد نظری گندشمین

کارشناس ارشد روانشناسی

کارشناس امور بهزیستی

09143542328

M.N.G

۹۶٪

معلولیت

با ۴٪

به دنبال موفقیت

Nazaribest@yahoo.com

nazaribest.samenblog.com

<http://ketabesabz.com/authors/1505/محمد-نظری-گندشمین>

